

รัฐสภาสาร

สัปดาห์ที่ ๓๐

ฉบับที่ ๓๐

๒๘ เมษายน ๒๕๓๗

- ★ การควบคุมราคา ฯ
- ★ ผู้เช่าถึงพระธรรม
- ★ ทมาของอาชญากรวัยรุ่น

Δ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 Δ ศตอ เอ็มวัน
 Δ สัมพันธ์ อมาตยกุล
 Legislative Institutional Repository of Thailand

“ -- จึงได้เกิดมีนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันนี้
ที่จะเชิญให้หัวหน้าครอบครัวทุกๆ คนได้มาประชุม
กันหมุนเวียนกันตามลำดับจนกว่าจะทั่วถึง และ
เมื่อกระทำซ้ำๆ กันเช่นนี้เรื่อยไป ข้าพเจ้าก็คิดว่า
บรรดาท่านที่เป็นหัวหน้าครอบครัวนั้น อาจจะมี
ความคิดในการที่จะสร้างสมความสุขสมบูรณ์
ของท่านขึ้นในครอบครัวอีกทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะ
เป็นประโยชน์ได้บรรจบกันเป็นสองแรง -- ”

ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

กล่าวปราศรัยต่อหัวหน้าครอบครัว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

และคนชยัน ซึ่งมาเยี่ยมกำนัน ฯพณฯ เมื่อ ๑๔ เม.ย. ๕๗

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐสภา

สภานิติบัญญัติ
สภามติ รัฐสภา

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒๐

๒๘ เมษายน ๒๕๕๗

นายเจริญ ภัณฑโร
(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
เจ้าของและผู้อำนวยความสะดวก

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยความสะดวก

นายอาสา ทพย็อนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายสมักร อมาตยกุล
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

นายสุวิชช พันธ์เศรษฐ
ที่ปรึกษา

วัตถุประสงค์

★ เพื่อเผยแพร่ระบอบเสรีประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา
และอื่นๆทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

★ ทุกวันที่ ๗, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘
ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

★ การเงินและบอกรับ

ส่งล่วงหน้าในนามผู้จัดการที่สำนักงาน
อำนวยความสะดวก (เช็คไปรษณีย์หรือธนาคาร
ไปรษณีย์สั่งจ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

★ ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วย ที่สำนักงาน
อำนวยความสะดวก

สำนักงานอำนวยความสะดวก : ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โทร. ๔๓๐๗๑-๒
พิมพ์ที่โรงพิมพ์ ธิปไตย เลขที่ ๑๗ ถนนแพ่งพุทธ พระนคร

LI RT

บรรณานุกรมแปล

สังคมหรือประเทศชาติบ้านเมืองจะเจริญมั่นคงได้ ต้องประกอบด้วยครอบครัวที่มั่นคง เพราะครอบครัวเป็นรากฐานของบ้านเมือง และในที่สุดของประเทศชาติ ถ้าครอบครัวไม่มั่นคง บ้านเมืองประเทศชาติก็ไม่มั่นคงเป็นเงาตามตัว แต่อย่างไรที่เรียกว่า “ครอบครัวมั่นคง” ตามหลักของสังคมวิทยา แยกลักษณะของครอบครัว ไว้สามประการ คือ

ครอบครัวมั่นคง ครอบครัวไม่มั่นคง และครอบครัวปานกลาง
(ระหว่างมั่นคงกับไม่มั่นคง)

ครอบครัวจะมั่นคงหรือไม่ มีลักษณะ ๒ ประการ คือ ในทางจิตใจ มีความสามัคคีกลมเกลียวกันในระหว่างบุคคลในครอบครัวหรือไม่ และในทางฐานะเศรษฐกิจ มีการอยู่ดีกินดีหรือไม่ ถ้าครอบครัวใดขาดหลัก ๒ ประการที่กล่าวคือจิตใจความสามัคคีของคนในครอบครัวไม่ดี ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี ครอบครัวนั้นก็ไม่มั่นคง ครอบครัวที่ไม่มั่นคงนี้เองเป็นทางนำไปสู่การ

LIART

กระทำคามผิด เด็กวัยรุ่นที่ประกอบอาชญากรรม มักจะเป็นเด็กของครอบครัวที่ไม่มั่นคง เป็นเด็กในแหล่งทรุดโทรมที่อยู่ใกล้ตัวเมือง แหล่งนี้เรียกกันตามภาษาดังคมวิทยาว่า แหล่ง "Slums" ในแหล่งสลัม ประกอบ ขึ้นด้วย ครอบครัวที่ไม่มั่นคงเป็นหมู่บ้าน จึงเป็นแหล่งที่มีปัญหาทางการกระทำคามผิดมากกว่าแหล่งอื่น เป็นแหล่งที่ทำให้ สังคมพิการ (Social Disorganization) คือบุคคลในแหล่งนั้นประพฤติการณ์ขัดแย้งต่อระเบียบกฎเกณฑ์ที่วางไว้ของสังคม หรือจะกล่าวได้โดยตรงว่า เป็นแหล่งที่มีการโน้มเอียงให้ประกอบ, ให้กระทำคามผิดกฎหมายของบ้านเมืองได้มากกว่าแหล่งอื่น นับได้จากการกระทำคามผิดทางอาญา การไล่เกณฑ์ ไร้อัจฉ ฯลฯ เหล่านี้ เป็นเรื่องที่มีรัฐบาล และองค์การซึ่งมีหน้าที่จะนำบทความพิการของสังคม ให้ทุเลาเบาบางลง แม้จะไม่ถึงกับหมดสิ้นลงไปทีเดียว ก็เป็นทางช่วยให้สังคมมั่นคงขึ้น

รัฐบาลนี้เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทย ได้จัดงานป้องกันอาชญากรรมขึ้น เพื่อที่จะศึกษาหาทางป้องกันการกระทำคามผิดอาญาอันมีส่วนกระทำให้สังคมพิการ เพราะว่ามีสัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์แห่งการป้องกันอาชญากรรม รัฐสภาสารจึงได้ถือโอกาสส่งเสริมการป้องกันอาชญากรรม แม้จะเพียงกระทำได้เล็กน้อยโดยเสนอเรื่อง "ที่มาของอาชญากรวัยรุ่น" อันเป็นเรื่องสรุปผลและข้อแนะนำที่ผู้ปกครองของเด็ก หรือหัวหน้าครอบครัว ไม่ว่าจะเป็ครอบครัวปานกลาง หรือไม่มั่นคง ก็ตาม จะพึงปฏิบัติ ต่อเด็ก ของท่านตามหลักเกณฑ์การค้นคว้าของคณะกรรมการวุฒิสภาอเมริกัน ซึ่ง มี รอเบิร์ต ซี. เฮนดริคสัน แห่งนิวยอร์กซิตี เป็นหัวหน้า ในฉบับนี้.

*

LIART

สารบัญ

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒๐ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗

	หน้า
บรรณาธิการแถม	ก
คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ต่อ) ดร. หยุต แสงอุทัย	๑
ผู้เข้าถึงพระธรรม	๕
การควบคุมราคา การปันส่วน และการ	
ป้องกันการค้ากำไรเกินควร	ขุนประเสริฐสุภมาตรา ๑๗
ที่มาของอาชญากรรมวัยรุ่น	สัมพันธ์ อมาตยกุล ๒๕
งานของสภา	๓๓
บันทึกข่าว	๔๕
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๖๕๗

ภูเขาแห่งวิสุทธิธรรม
(ฉบับปรับปรุง กระจายความและบันทึก)
พุทธทาสภิกขุ
เล่มละ ๑๔ บาท

เทศกาลสังฆานต์
(ฉบับพิมพ์ครั้งแรก)
เสฐียรโกเศศ
เล่มละ ๒๒ บาท

สังฆกิจ

ลีขานัน

๑๒๒ สามยอด (ตรงข้ามร้านสหกรณ์) พระนคร

จงดมแต่สุรา “แม่โขง”

“แม่โขง”	เป็นของชาติไทย
“แม่โขง”	เพื่อเศรษฐกิจของไทย
“แม่โขง”	โดยรัฐบาลไทย
“แม่โขง”	ปลอดภัยที่สุด
“แม่โขง”	เป็นสุราที่ได้ปรุงขึ้นโดยหลักวิชา
“แม่โขง”	เป็นสุราที่ได้ควบคุมคุณภาพอย่างดี
“แม่โขง”	ปราศจากสิ่งเป็นพิษ
“แม่โขง”	ดื่มแล้วไม่ปวดศีรษะ และไม่อ่อนเพลีย
“แม่โขง”	มีคุณภาพดี แน่หนอน ไม่ผิดหวัง นอกจากสุราปลอม
“แม่โขง”	เป็นสุราไทยที่สังคมทุกชนชั้นนิยม
“แม่โขง”	ราคาถูกลงกว่าสุราต่างประเทศทุกชนิด
“แม่โขง”	ผลิตจากโรงงานบางยี่ขัน ดันัน

LI RT

All the seating throughout the rebuilt House of Commons is equipped with Dunlopillo cushioning.

DUNLOPILLO ในอาคารทันสมัย

ผู้แทนประเทศอังกฤษที่สร้างใหม่ ซึ่งจำเป็นใช้วัสดุที่
 หนักอันสูงส่งสัมเกียรติ เป็นตัวอย่างนำพ่วงไปยังความ
 เป็นในการนั่งแห่ง DUNLOPILLO ตามอาคารต่างๆ นอก
 จากอาคารระบายนั่งและทนทานเป็นพิเศษแล้ว
 DUNLOPILLO ยังให้อาหารนุ่มนวล ไม่ยวบตาหรือเสียรูปเลย ทั้งประ

หยัดการซ่อมทั้งหมด ขอเชิญชวนช่างออกแบบติดต่อบริษัท
 ดันล็อปก่อนเลือก DUNLOPILLO แบบใหม่ เพราะรายการเปลี่ยน
 แปลงเล็กน้อยในการให้แบบขอมนำมาซึ่งประโยชน์ได้มากจึงเรา
 มีแบบมาตรฐานไว้ให้เลือกมากมาย เรามีเจ้าหน้าที่พิเศษสำหรับ
 ตอบข้อถามและปัญหาต่างๆ ของช่างออกแบบไว้พร้อมมูลค่าง

บริษัท ยาง ดันล็อป จำกัด ลอนดอน

ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ

ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย - บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

LIRT

D.-C.-J.

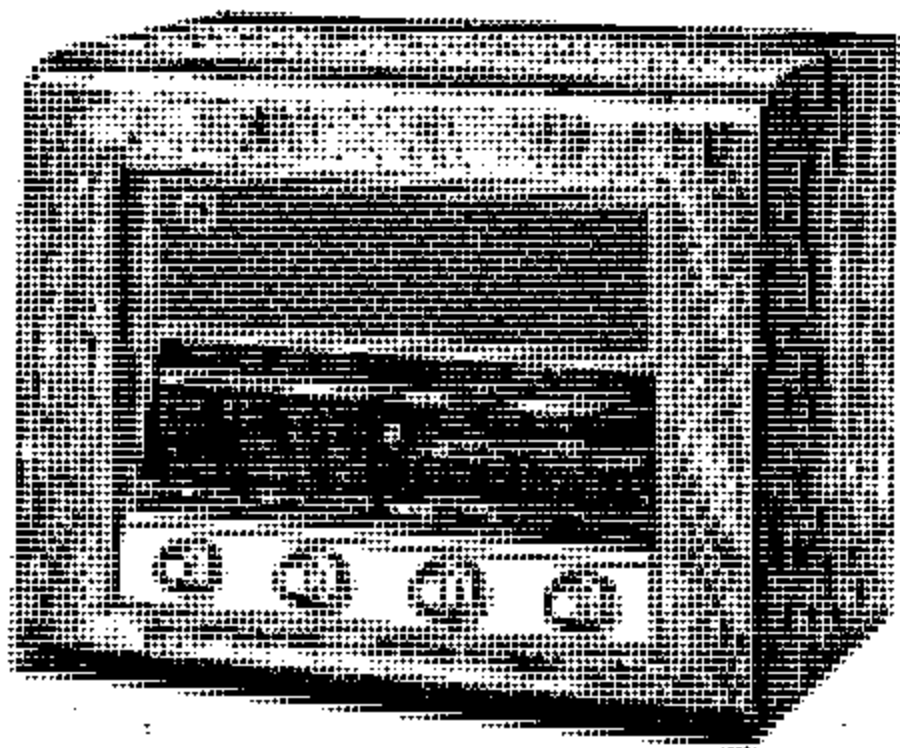
แผ่นเสียงเพลงไทย

“ ดี-ซี-เจ ” ครา ค้างคาว

แผ่นเสียงเพลงไทยสากลและเพลงร่ำวง

คุณภาพ และ มาตรฐาน

พร้อมด้วยเพลงและการบันทึกเสียง

วิทยุ

“ บุษ ”

รุ่นใหม่

แบบ EBS 35

ไปรษณียบัตร และทดลองได้ ตามร้านค้าทั่วไป

และที่

บริษัท ดี. คูเปอร์-ยอนส์ตัน อาคาร ๔ ราชดำเนิน

โทร. ๒๒๔๒๑-๒๒

LI RT

คำอธิบาย
รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย
ฉบับปัจจุบัน

ดร. หยุด แสงอุทัย

(ต่อจากฉบับก่อน)

การแถลงนโยบาย

รัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติถึงเรื่องแถลงนโยบายไว้ แต่ วิถี ปฏิบัติในประเทศไทย เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแล้ว คณะรัฐมนตรีก็มาแถลงนโยบายเพื่อขอรับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ก่อนที่จะกล่าวถึงการแถลงนโยบาย ขอกว่าถึงรัฐธรรมนูญต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยสังเขป

ก. ในประเทศอังกฤษ ในประเทศ อังกฤษไม่มี วิถีการแถลง นโยบาย เพื่อขอรับความไว้วางใจจากรัฐสภา ในประเทศอังกฤษมีระบบสองพรรค คือ มีพรรคการเมืองที่สำคัญเพียงสองพรรค เมื่อพรรคการเมืองใดได้ชัยชนะในการเลือกตั้งทั่วไป พระมหากษัตริย์ก็ทรงแต่งตั้งหัวหน้าพรรคการเมืองนั้นให้เป็นนายกรัฐมนตรี และตั้งรัฐมนตรีตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีชุดนั้นก็บริหาร ราชการแผ่นดินตามนโยบายของตนได้ทันที

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐสภาสาร

ซึ่งที่จริงนโยบายนั้นก็คือนโยบายที่พรรคการเมืองได้นำออกแสดงในการเลือกตั้งทั่วไปนั่นเอง แต่ประเทศอังกฤษมีวิธีย้ายคดีกับการแถลงนโยบายของรัฐมาอยู่ข้อวิธินี้ คือ ในวันเปิดสมัยประชุมสามัญ พระมหากษัตริย์ทรงเสด็จมาเปิดสมัยประชุมสามัญของรัฐสภาเอง หรือโปรดเกล้าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (Lord Chancellor) มาทำพิธีเปิดแทน และในการนี้พระมหากษัตริย์หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะได้อ่านพระราชดำรัสเปิดสภา ในพระราชดำรัสพระมหากษัตริย์จะได้ทรงกล่าวถึงฐานะการเมืองทั่ว ๆ ไป กล่าวถึงการเมืองภายในและภายนอกประเทศตลอดถึงนโยบายของรัฐบาตที่จะดำเนินการในสมัยประชุมนี้ ซึ่งรวมถึงการแสดงความเคารพที่จะออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในสมัยประชุมนี้ และขอรับรองให้อนุมัติงบประมาณแก่รัฐบาล แต่การขอรับรองนี้ เป็นการขอรับรอง ข้อสภาดำเนินงานที่พระราชดำรัสได้อ่านที่สภาขุนนาง โดยมี การเชิญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาฟัง เสร็จแล้วสภาทั้งสอง ต่างก็พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งเพื่อแสดงสิทธิของรัฐสภาที่จะริเริ่มกฎหมายโดยไม่เกี่ยวข้องกับพระราชดำรัส ต่อจากนั้นแต่ละสภา ๆ จะมีการอ่าน พระราชบัญญัติเป็นครั้งที่สอง แต่จะมีการพิจารณาร่างหนังสือตอบพระราชบัญญัติ ซึ่งจะได้มีการอภิปรายและเป็นโอกาสของฝ่ายค้านที่จะอภิปรายวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

ข. ในประเทศฝรั่งเศส ขณะที่ใช้รัฐธรรมนูญฉบับก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ เมื่อประธานาธิบดีแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีแล้ว และแต่งตั้งรัฐมนตรีตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจึงได้ไปอ่านคำแถลงการณ์ของคณะรัฐมนตรีในสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะได้อ่านคำแถลงการณ์ของคณะรัฐมนตรี ยิ่งสภาเซนาตเมื่ออ่านแล้วสภา ๆ ทั้งสองก็รับทราบ ไม่มีการลงมติไว้วางใจ เพราะตามหลักรัฐธรรมนูญฝรั่งเศส ความรับผิดชอบของคณะรัฐมนตรีต้องมาภายหลัง กล่าวคือ เมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา เช่นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ หรือร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ สภา ๆ จึง

คำอธิบายรัฐธรรมนูญ

ลงมติไม่รับร่างพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งอาจมีผลทำให้คณะรัฐมนตรีต้องลาออก แต่
หลังจากที่มีการอ่านคำแถลงการณ์คณะรัฐมนตรีแล้ว สมาชิกที่เป็นฝ่ายค้านรัฐบาลอาจเสนอ
ข้อขอเบ็ดตกิปรายทั่วไปเกี่ยวกับคำแถลงการณ์นั้น ซึ่งเมื่อการอภิปรายทั่วไปจบลงแล้ว
สภาฯ ก็ต้องมติ และสภาฯ อาจลงมติให้มีผลเป็นการไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีได้ แต่ทั้งนี้
จะมีการริเริ่มขึ้นใหม่ในด้านสมาชิกซึ่งอาจไม่มีการริเริ่มขึ้นก็ได้ จึงแตกต่างกับวิธปฏิบัติของ
สภาผู้แทนราษฎรไทยตามมาตรฐานนี้ เมื่อสภาฯ ต้องลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจคณะรัฐ-
มนตรีเดิมไป

ส่วนตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของฝรั่งเศสนั้น ประธานาธิบดีจะกำหนดตัวผู้ที่
จะเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วผู้ที่ถูกกำหนดตัวนี้จะเสนอแผนการณ์และนโยบายของคณะรัฐมนตรี
ที่ตนประสงค์จะก่อตั้งต่อสภาแห่งชาติแต่ผู้เดียว ต่อเมื่อผู้ที่ถูกกำหนดตัวให้เป็นนายกรัฐ-
มนตรีนี้ ได้รับมติไว้วางใจจากสภาแห่งชาติด้วยคะแนนเสียงข้างมากอย่างเด็ดขาด โดยวิธี
ลงคะแนนเสียงเรียกชื่อแล้ว ประธานาธิบดีจึงแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้ง
รัฐมนตรีอื่นต่อไปตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยมาขัดขวาง
ไม่ให้สภาแห่งชาติประชุมกัน (ดูรัฐธรรมนูญฝรั่งเศสมาตรา ๔๕) แต่ต่อจากนั้นสมาชิกของ
สภาฯ อาจขอเบ็ดตกิปรายทั่วไปในนโยบายนี้ได้ และอาจมีผลเป็นการลงมติไม่ไว้วางใจก็ได้
ในเมื่อสมาชิกไม่พอใจคณะรัฐมนตรี

ค. ประเทศเยอรมัน ตามรัฐธรรมนูญไวมาร์ไม่มีบทบัญญัติให้คณะรัฐมนตรี
ต้องแถลงนโยบายต่อสภาฯ ฉะนั้น จึงเหมือนกับรัฐธรรมนูญของฝรั่งเศสในสมัยที่ใช้รัฐ-
ธรรมนูญเดิม คือเมื่อประธานาธิบดีแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแล้ว คณะรัฐมนตรีก็บริหารราชการ
ได้ และสมาชิกจะต้องริเริ่มเสนอญัตติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีโดยชัดแจ้งในเวตตาทายหลัง
หรือคณะรัฐมนตรีต้องลาออกไป เพราะสภาผู้แทนราษฎรไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ที่เป็นนโยบายอันสำคัญๆของนายกรัฐมนตรี

(๒) วิธีปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ได้ให้คณะรัฐมนตรี ที่พระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้งให้ แດงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร และเคยมีปัญหาที่ยุ่งกันในเรื่องว่า คำแถลงนโยบาย ของรัฐมนตรีจะต้องบรรจุรายละเอียดเพียงใด เช่น คณะรัฐมนตรี จะแถลงต่อสภาฯ เพียงว่า รัฐบาลนี้จะลดค่าครองชีพให้ต่ำลง จะเพียงพอหรือไม่ หรือจะต้องกล่าวเป็นรายละเอียดว่าการ ที่จะลดค่าครองชีพให้ต่ำลงนั้นจะต้องกระทำโดยวิธีการอย่างไร เช่น โดยจัดให้มีการผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคให้มากขึ้น หรือมีวิธีการบังคับทางตรง หรือทางอ้อมให้ ราษฎรประหยัดค่า ใช้จ่าย ฯลฯ เพื่อที่จะทำความเข้าใจในเรื่องนี้ เป็นการสมควรที่จะกล่าวว่าการ ที่จะบริหาร ราชการแผ่นดินนั้น คณะรัฐมนตรีจะต้องมี หลักการ อำนวยการ ปกครอง (Prin ciple of Government) 'กล่าวคือ หลักการใหญ่ ๆ เช่น หลักการรักษาเอกราชของชาติ หลักการ คึกษา (ให้เทียบหลักหกประการของคณะราษฎร) แต่การที่จะแถลงต่อสภาฯ เฉพาะหลักการ อำนวยการปกครองหรือแผนการนั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ เพราะคณะรัฐมนตรีทุกคน ย่อมมีแผนการนี้เกี่ยวข้องคดต้องกัน เช่น จะไม่มีคณะรัฐมนตรีคนใดกล่าวว่าจะไม่ บำรุงการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งประเทศได้ มีบทบัญญัติกำหนดแนวด นโยบายแห่งรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริม และบำรุงการศึกษาขึ้นไว้เป็นแนวทางสำหรับการตรา กฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน (มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๔) ฉะนั้น สิ่งที่สภาฯ ต้องการทราบคือนโยบายแท้ ๆ กล่าวคือ วิธีทางที่จะบรรลุ หลักการอำนวยการ ปกครองดังกล่าว ข้างต้น คณะรัฐมนตรีแต่ละคนอาจมีหลักการอำนวยการปกครองอย่างเดียวกัน แต่อาจ แตกต่างกันที่วิธีทาง เช่น ในการที่จะส่งเสริมการศึกษาให้เจริญแพร่หลายนั้น คณะรัฐมนตรี คนหนึ่งอาจมีนโยบาย (หรือวิธีทาง) ที่จะอุดหนุนให้มีการตั้งโรงเรียนราษฎรมาก ๆ แต่คณะ รัฐมนตรีอีกคนหนึ่งอาจมีนโยบายไปในทางที่ว่ารัฐบาลควรตั้งโรงเรียนของรัฐให้มากขึ้น คณะ รัฐมนตรีอีกคนหนึ่งอาจมีนโยบายว่าจะสร้างครูให้มากขึ้น โดยมีโรงเรียนฝึกหัดครูและ เป็นที่เห็นชัดว่าสมาชิกของสภาย่อมไม่พอใจที่จะฟังแต่เพียงหลักการอำนวยการปกครอง เช่น

ถ้าจะบำรุงการศึกษา สมาชิกย่อมประสงค์จะทราบนโยบายแท้ ๆ กล่าวคือวิถีทางที่จะบรรลุ
กิจการนั้น ๆ ซึ่งถ้าแม้คณะรัฐมนตรีจะไม่แถลงให้ทราบ สมาชิกก็สอบถามเพิ่มเติมได้ ฉะนั้น
ที่เขียนวิถีทางไว้ในคำแถลงนโยบาย จึงเป็นประโยชน์มากกว่า ทั้งนี้ เพราะในการที่คณะ
รัฐมนตรีแถลงนโยบายตามมาตรานี้ สมาชิกย่อมมีสิทธิที่จะสอบถามได้ ดังต่อไปนี้

ก. ถ้าคณะรัฐมนตรีกล่าวแต่หลักการ สมาชิกย่อมสอบถามได้ว่าคณะรัฐมนตรีมี
นโยบายอย่างไรที่จะบรรลุถึงหลักการนั้น

ข. ถ้าคณะรัฐมนตรีได้แถลงถึงนโยบายบางประการไว้ด้วย สมาชิกก็อาจถามได้ว่า
คณะรัฐมนตรีได้คำนึงถึงนโยบายอื่นนอกจากนั้นหรือไม่ และจะรับเอานโยบายซึ่งสมาชิกเห็น
สำคัญว่าไปใช้ดำเนินการหรือไม่ (แต่ข้อนี้ข้อบังคับการประชุม ฯ ข้อ ๑๒๐ ไม่ได้กำหนดไว้)

ค. ถ้าในคำแถลงการณ์นั้น คณะรัฐมนตรีไม่ได้พูดถึงหลักการอันช่วยการปกครอง
เรื่องใด สมาชิกย่อมถามถึงหลักการเหล่านั้นพร้อมด้วยขอให้แสดงว่านโยบายสำหรับการณ์
อย่างไร เช่น คณะรัฐมนตรีไม่แถลงถึงเรื่องเกษตรกรรม สมาชิกก็อาจถามได้ว่ารัฐบาลมี
หลักการเกี่ยวกับเกษตรกรรมอย่างไร และมีวิถีทาง (คือนโยบายที่จะบรรลุถึงหลักการนั้น)
ไว้อย่างไรบ้าง (ในข้อนี้ข้อบังคับการประชุม ฯ ข้อ ๑๒๐ ก็ไม่ได้กำหนดไว้เช่นเดียวกัน ประทาน
สภาที่เคร่งครัดอาจไม่ยอมให้ถาม)

เมื่อการแถลงนโยบายสิ้นสุดลง โดยได้มีการอภิปรายแล้ว สภาผู้แทนราษฎรถึง
มติให้หรือไม่ให้ความไว้วางใจในวันนั้นเอง

ในด้านการเขียนนโยบายนั้น ในทางปฏิบัติของประเทศไทย นายกรัฐมนตรีได้ขอให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเขียนนโยบายสำหรับกระทรวงนั้น ๆ เป็นกระทรวงไป แล้วเขามา
รวบรวมและอภิปรายแก้ไขเพิ่มเติมกันในคณะรัฐมนตรี ซึ่งผลแห่งการอภิปรายนั้นอาจมีการ
เพิ่มนโยบายใหม่ไปอีกบางข้อ และตัดนโยบายบางข้อออกเสียบ้าง แต่ทั้งหมดนี้มีหลักดังต่อไปนี้

รัฐสภาสาร

(ก) ถ้าในการเลือกตั้ง พรรคการเมืองที่ สันนิษฐานว่าได้รับรองว่าจะดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายอย่างไร คณะรัฐมนตรีก็ต้องเอานโยบายอันนั้นมาแสดงเป็นนโยบายของคณะรัฐมนตรี แต่ถ้าพรรคการเมืองหลายพรรคร่วมกันสันนิษฐานว่านโยบายที่จะแสดงก็คือนโยบายของพรรคการเมืองดังกล่าวแล้ว ซึ่งสอดคล้องต้องกัน และต้องอะลุ้มอล่วยกันโดยต่างฝ่ายต่างผ่อนปรนเข้าหากัน (ในขณะนั้นพรรคการเมืองของประเทศไทย ยังไม่แสดงนโยบายอย่างชัดเจนต่อประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป จึงยังไม่มีทางที่คณะรัฐมนตรีจะดำเนินการตามนี้ได้)

(ข) ถ้าพรรคการเมืองฝ่ายค้านรัฐบาลกลับมีชัยในการเลือกตั้งทั่วไป คณะรัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองฝ่ายค้านเดิมต้องนำเอานโยบายที่ตนได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรที่เดิรมา และซึ่งอ้างว่าดีกว่านโยบายของคณะรัฐมนตรีเดิมมากแล้วไว้ในคำแถลงนโยบาย เพราะต้องถือว่าการ ที่ราษฎรลงคะแนนเสียง เลือกตั้งให้ พรรคฝ่ายค้านเดิมจนได้ ชัยชนะในการเลือกตั้งทั่วไปนั้นก็เพราะเห็นแก่่นโยบายอันเสนอแย้งไว้เช่นนี้

(ค) ในระหว่างคณะรัฐมนตรีด้วยกัน นายกรัฐมนตรีย่อมเป็นผู้ชี้ขาดว่าควรแถลงหรือไม่ควรแถลงนโยบายอันหนึ่งอันใด การที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบายนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไม่ได้บัญญัติไว้ชัดเจนเหมือนรัฐธรรมนูญต่างประเทศซึ่งกำหนดไว้ชัดว่านโยบายต้องมาจากนายกรัฐมนตรี แต่ก็มีบทบัญญัติแสดงให้เห็นเจตนารมณ์เช่นว่านี้โดยบัญญัติให้รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลง (มาตรา ๑๗)

ข้อควรสังเกตมีว่า นโยบายที่แถลงนี้เป็นนโยบายของรัฐมนตรีทั้งคณะ ไม่ใช่
นโยบายของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรเป็นแต่ พิจารณาว่าจะควรให้ความเห็นชอบ
โดยลงมติให้ความไว้วางใจหรือไม่ให้ความไว้วางใจเท่านั้น คณะรัฐมนตรีจะต้องทำหน้าที่เป็น
ผู้นำในสภาฯ โดยตลอด เพราะต่อไปก็ต้องบัญญัติกฎหมายให้เป็นไปตามนโยบายนั้น ซึ่ง

LIART

รัฐมนตรีจะต้องเป็นผู้ริเริ่มเสนอร่างกฎหมาย และชี้แจงให้สภาฯ ผ่านร่างกฎหมายนั้น
 ผู้ที่การเปลี่ยนแปลงนโยบายทั่วไปก็ต้องมีการเปลี่ยนคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ การที่สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจะซักถามคณะรัฐมนตรีนี้ ก็เพื่อจะได้ความกระจ่างแจ้ง หรือให้คณะ
 รัฐมนตรีแสดงนโยบายที่ไม่ได้เขียนไว้เท่านั้น แต่สภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถจะกดดันให้คณะ
 รัฐมนตรีต้องรับนโยบายอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งคณะรัฐมนตรีไม่พึงประสงค์ได้ ควรสังเกตว่า
 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะรัฐมนตรีไม่ใช่กรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
 นโยบายเป็นของคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรเป็นแต่ให้หรือไม่ให้ความไว้วางใจในคณะ-
 รัฐมนตรีเท่านั้น

เมื่อนโยบายทั้งคณะ เป็นของ รัฐมนตรี ดังกล่าวแล้ว ถ้าจะมีกรณี ที่รัฐมนตรีจะ
 เปลี่ยนนโยบายย่อยกระทรวงนั้นก็ดี หรือมีกรณี ที่รัฐมนตรี (นอกจากนายกรัฐมนตรี) ลาออก
 และพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งซ่อมก็ดี ต้องถือว่าเป็นคณะรัฐมนตรีเดิม และไม่จำเป็นต้องมาแสดง
 นโยบายและรับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรใหม่

ในการที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติให้ความไว้วางใจหรือไม่ให้ความไว้วางใจนี้ สภา
 ผู้แทนราษฎรย่อมพิจารณาสองประการ คือพิจารณาว่านโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงนั้น สภา
 ผู้แทนราษฎรย่อมประสงค์จะให้ปฏิบัติจัดทำหรือไม่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งบุคคลที่
 ได้รับแต่งตั้ง เป็นรัฐมนตรีนั้น มีสมรรถภาพพอที่จะ บริหารราชการแผ่นดิน ตามนโยบายนั้น ๆ ได้
 หรือไม่ โดยเหตุนี้ จึงอาจเป็นได้ว่าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยนโยบาย แต่ไม่ได้ให้ความ
 ไว้วางใจ เพราะไม่พอใจในตัวบุคคลซึ่งประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี แต่ในกรณีที่พรรค
 การเมืองจัดตั้งเป็นปีกแผ่น โอกาสของสมาชิกที่จะพิจารณาคำบุคคลผู้เป็นรัฐมนตรีก็น้อยเข้า
 เพราะพรรคการเมืองที่สนับสนุนรัฐบาลย่อมยินยอมที่จะให้บุคคลซึ่งหัวหน้าพรรคเป็นรัฐมนตรี

ในการที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติไม่ให้ความไว้วางใจนี้ สภาผู้แทนราษฎรไม่จำเป็นต้อง
 ต้องให้เหตุผล เพียงแต่ลงมติว่าให้ความไว้วางใจหรือไม่เท่านั้น ทั้งนี้เพราะสมาชิกฝ่ายข้างมาก

๘

รัฐสภาสาร

อาจเห็นว่าไม่ควรให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรี แต่อาศัยเหตุผลผิดกัน คือสมมติบางตน ไม่พอใจในนโยบายทั้งหมด บางคนพอใจในนโยบายบางข้อ บางคนไม่เชื่อในสมรรถภาพรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้น บางคนไม่เชื่อในสมรรถภาพรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ ฯลฯ คณะรัฐมนตรีที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีตั้งแต่เวลาแต่งตั้ง เป็นแต่จะบริหารราชการตามนโยบายยังไม่ได้ จะบริหารราชการตามนโยบายได้ต่อเมื่อได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ในระหว่างนั้นก็ยังมีคณะรัฐมนตรีทำหน้าที่เพียงแต่ กิจวัตรประจำวันไปพลางก่อน

ผลของการที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้วางใจมีบัญญัติอยู่ในมาตรา ๘๗

★

รัฐสภาสารฉบับพิเศษ

หนากว่า ๔๓ ขก

เต็มไปด้วยภาพและสารคดี

ในวงงานของรัฐสภา

ราคาเล่มละ ๕ บาท

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้เข้าถึงพระธรรม

ชโล เขียวมัน

มีวรรณคดีในทางพระพุทธศาสนา อันท่านพรรณนาไว้ว่า

เจ้าพันธุละ ไอรสของเจ้ามัลละเมืองกุสินารา เจ้าชายปเสนทิ ราช
โอรสของพระเจ้ามหาโกศลเมืองสาวัตถี และเจ้าชายมหาสิ ราชโอรสของพระเจ้า
ลิจจวีเมืองเวสาลี ท่านทั้ง ๓ นี้ เป็นสหายกัน ได้ไปศึกษาศิลปวิทยาใน
เมืองทักสิลา อันนับว่าเป็นเมืองที่เจริญเฟื่องฟูไปด้วยวิทยาการต่าง ๆ ใน
สมัยนั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ต่างก็เสด็จกลับพระนคร

ในบรรดาเจ้าชายทั้ง ๓ นั้น เจ้าชายปเสนทิ เมื่อเสด็จถึงพระนครแล้ว ได้ทรง
แสดงศิลปวิทยาให้พระราชบิดาทอดพระเนตร จนเป็นที่พอพระทัย ได้รับให้ครองราชย์สืบไป
เจ้าชายมหาสิ ได้ทรงแสดงศิลปวิทยาให้พระเจ้าลิจจวีทอดพระเนตร ด้วยความเพียร อย่าง
แรงกล้าจนพระเนตรแตกทั้งสองข้าง พระเจ้าลิจจวีมีความสงสารมาก จึงยกประตูเมืองด้าน
หนึ่ง ซึ่งเป็นที่เกิดรายได้อย่างมากให้ เจ้าชายมหาสิอาศัยสถานที่นั้นบวชศึกษาแก่พวก
เจ้าลิจจวีตลอดมา ส่วนเจ้าพันธุละ อันมีดีพระราชตระกูลมดีไม่ไผ่ ๖๐ ต้า จักเป็น ๖๐ มดี แล้ว

LIART

ได้เหล็กไว้ข้างในตำไม้ไม้ทุก ๆ ตำ เสร็จเรียบร้อยแล้ว รับผิดชอบให้ตัด ท้าวเธอหยิบดาบกระบี่ โคดชันพื้นขาดทุก ๆ มัด มัดสุดท้าย ได้ยินเสียงดาบกระทบกับเหล็ก จึงถามได้ความว่า เขาได้เหล็กไว้ข้างในทุก ๆ มัด มีความเสียใจระคนไปด้วยความโกรธ พูดยว่า ถ้าพวกท่านบอกกับข้าพเจ้าให้รู้เสียแต่ที่แรก จะคดีให้ไม่ได้ยินเสียงเลย

เมื่อกลับไปบ้านแล้ว ได้ทูลพระมารดาบิดาว่า จะฆ่าพวกเจ้ามัดตะให้ตายหมด ถูกพระมารดาบิดาห้ามปรามคัดค้านไว้ จึงตกลงใจถ้าพระมารดาบิดาไปอยู่กับพระเจ้าแผ่นดินที่เมืองสาวัตถี พร้อมด้วยนางมัลลิกาผู้เป็นชายา พระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นสหายเก่า ได้ทรงแต่งตั้งให้เป็นเสนาบดี

จำเดิมแต่นางมัลลิกามาอยู่เมืองสาวัตถีเป็นเวลานาน ไม่มีบุตร จึงถูกพันธุดเสนาบดีตั้งให้กลับไปอยู่กับมารดาบิดาที่เมืองกุสินารา (เป็นธรรมเนียมของคนในสมัยพุทธกาล ถ้าชายหญิงได้เป็นสามีภรรยากันแล้ว ฝ่ายหญิงไม่มีบุตร เขาเรียกว่า “วิญญา” คือหญิงหมั้น ย่อมเป็นเสนีย์จัญไรแก่องค์สฤต ต้องส่งกลับไปยังตระกูลเดิม) นางมีความเต็มใจในพระพุทธรเจ้าจึงไปกราบทูลความที่สามีตั้งให้กลับ พระพุทธรเจ้าตรัสว่า กิจที่จะต้องไปไม่มี จงไปอยู่ตามเดิมเถิด นางกลับไปบอกความนั้นแก่สามี ด้วยความที่ทรงเชื่อว่า พระพุทธรเจ้าทรงตั้งเห็นการไกลสามีจึงให้นางอยู่ด้วยความเดิม

ต่อมานางมัลลิกาก็ตั้งครรภ์ แพ้ท้องอยากดื่มและอาบน้ำในโบกขรณี ณ เมืองเวสาลี เจ้าพันธุดเสนาบดีก็พานางไปตามความประสงค์ ฆ่าคนเฝ้าสระแล้วให้นางลงอาบและดื่มตามความพอใจ แล้วกลับ

ที่นั้น เจ้ามหาตีได้ยินเสียงรถ ก็กำหนดจำได้ว่าเป็นรถของพันธุดเสนาบดี จึงบอกแก่เจ้าตัจฉณวาทหงหลาย พวกเจ้าตัจฉณวาทหงหลาย พวกเจ้าตัจฉณวาทได้ออกติดตาม แต่ก็ถูกพันธุดเสนาบดีฆ่าตายเสียเป็นจำนวนมากเมื่อพันธุดเสนาบดีกลับถึงพระนครแล้ว นางมัลลิกาก็คลอดบุตรถึง

ครั้ง ครั้งละ ๒ คนเป็นชายทั้งหมดรวม ๓๒ คน มีกำลังเข้มแข็งกล้าหาญเหมือนนบิคา

ณ วันหนึ่งชาวเมืองทงหลายผู้ซึ่งถูกตัดสินคดีแพ่งด้วยความไม่ยุติธรรมของผู้พิพากษา

ผู้พิพากษามารวมกันที่หน้าพระสถานหลวง ร้องทุกข์ต่อพันชุตเสนาบดีว่า ถูกตัดสินคดีด้วยความ

ไม่ยุติธรรม พันชุตเสนาบดีเมื่อได้รับคำร้องทุกข์ของชาวเมืองเช่นนั้น จึงให้คนเรือเดินมา

ไต่ถามใหม่ด้วยความยุติธรรม ผู้ใดผิดก็ตัดสินให้เป็นผิด ผู้ใดถูกก็ตัดสินให้เป็นถูก ตามหลัก

กฎหมายด้วยความยุติธรรม ชาวเมืองต่างก็พากันสรรเสริญเคารพรักพันชุตเสนาบดี

ผู้พิพากษาที่ตัดสินความไม่ยุติธรรมก็ถูกลอยออกจากตำแหน่งหน้าที่ เดือนจากตราบ
ยุค ได้รับความทุกขนานัปการ มีความโกรธพันชุตเสนาบดีเป็นอย่างนัก คิดหัดหวังให้กตอุบาย
เข้าไปทูลพระราชาว่า พันชุตเสนาบดีคิดกบฏหมายชิงราชสมบัติ

พระราชาได้ทรงพิจารณาใคร่ครวญให้รอบคอบ ทรงเชื่อคำของผู้พิพากษาเหล่า
นั้น ครั้นจะประหารชีวิตพันชุตเสนาบดีเสียในขณะนั้นก็ยังมีเหตุฐาน กตอุบายครหา จึงออก
อุบายรับสั่งให้กองทหารของพระองค์ปลงศพเป็นโจร ส่งไปประจำที่ชายแดน แล้วให้พันชุต
เสนาบดีกับพวกบุตรไปปราบ พร้อมกับนั้นพระองค์ได้ให้นายทหารคนสนิทคุมพลพรรคตามไป
ด้วย รับสั่งเป็นความลับว่า ให้พยายามฆ่าพันชุตเสนาบดีพร้อมกับพวกบุตรเสีย เมื่อพันชุต
เสนาบดีไปถึงชายแดน พวกโจรปลงศพก็แกดงทำเป็นแพ้น้ำไป ขณะที่เดินทางกลับพระนคร
ก็ถูกนายทหารคนสนิทตอมฆ่าตายพร้อมด้วยพวกบุตรในระหว่างทางนั่นเอง

วันหนึ่งนางมัตติกา ได้ยินนิตพระอัครสาวกทั้ง ๒ คือพระดำริบุตรกับพระโมคคัลลานะ
พร้อมด้วยพระสงฆ์ ๕๐๐ รูป มาฉันทบ้าน ขณะที่ทำการเลี้ยงพระอยู่นั้น มีคนนำจดหมายมา
ส่งให้ควาว่า พันชุตเสนาบดีพร้อมด้วยพวกบุตรถูกฆ่าตายเสียแล้ว นางเอาจดหมายเก็บไว้แล้ว
เลี้ยงพระไปตามปกติภาพ ทันใดนั้น สาวใช้ทำภาคเหยไต้ตลกแตก พระดำริบุตรเกรงจึงกล่าว

๕ ขนว่า ของมันตกแตกไปแล้ว จะให้ดีเหมือนอย่างเดิมไม่ได้ มันแตกก็แตกไปแล้วอย่าเสีย
ตายเลย

นางมัตติกาจึงพูดกะพระเถระว่า ข้าแต่พระคุณเจ้า อย่าว่าแต่ของเท่านั้นแตกเสียแต่
แต่ถ้ามีกับพวกบุตรของดิฉันถูกฆ่าตายหมด ดิฉันก็ยังไม่ได้เสียใจเลย แล้วนางก็นำจดหมายออก
มาให้พระเถระอ่าน ถ้าฉบับนี้ พระเถระได้สรรเสริญนางมัตติกาว่า เป็นหญิงที่เข้าใจพระธรรม
แท้ ควรเป็นเยี่ยงอย่างของผู้ปฏิบัติธรรมทางพระพุทธศาสนา แล้วได้เทศน์ให้ฟัง เป็นต้นว่า
ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย มีเวลาอยู่ในโลกนี้น้อยเหลือเกิน ไม่มีใครทราบว่าชีวิตนี้จะแตกดับเมื่อ
ไรเป็นของไม่แน่นอน เกิดมาแล้วจักต้องตาย ต่างกันก็แต่ว่าจะช้าหรือเร็วเท่านั้น ผู้ไม่ประมาท
จงควรทำแต่ความดี คงนแล้วจากอาตนะไป

ส่วนนางมัตติกาได้เรียกสะใภ้ ๓๒ นาย มาให้โอวาทว่า พวกเธออย่าเสียใจเลย ส่วน
ของพวกเธอไม่มีความผิด แต่ที่ถูกฆ่าตายก็เพราะพระราชาทรงเชื่อคำยุแหย่ของพวกผู้พิพากษา
วินิจฉัยบรรดาคดีโกง เป็นกรรมของสามีพวกเจ้า

นักสืบข่าวลับได้ทราบความนั้น จึงไปกราบทูลพระราชา ๗ ทรงทราบก็เสียพระทัย
รับสั่งให้นางมัตติกากับสะใภ้เข้าเฝ้า ทรงขอโทษต่อนางมัตติกากับสะใภ้เหล่านั้นแล้วทรงประ-
ทานพรให้ตามความปรารถนา

วันหนึ่งนางมัตติกาทำบุญอุทิศกุศลให้แก่ สามีและ บุตร เดรัจฉาน เรียบร้อย แล้วจึงไปเฝ้า
พระราชาทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ ในการที่พระองค์ทรงประทานพรให้แก่หม่อมฉันนั้น
หม่อมฉันขอประทานพร ขออนุญาตกลับไปตั้งเมืองมารดาบิดาของหม่อมฉัน พระราชาทรงอนุญาต
นางจึงตั้งสะใภ้กลับไปบ้านของตน ๆ ส่วนนางก็กลับไปอยู่เมืองกุสินาราตามเดิม

พระราชาตั้งแต่ทรงใช้บัญชาฆ่าพันธุสเดนาบคักกับพวกบุตรแล้ว ไม่มีความสับสนพระทัย
ทรงโศกเศร้าเสียใจตลอดมา

★

LI RT

ผู้เข้าถึงพระธรรม

ตัวละครของเรื่องนี้ ในการที่พันชุตเด่นาบตีฆ่าพวกเจ้าฉจฉฉตาย ผลแห่งกรรมชื่อนี้เป็น
กรรมแรงมาก ให้ผลในปัจจุบันทันตาเห็น พันชุตเด่นาบตีกับพวกบุตรจึงถูกฆ่าตายได้ในหลักที่ว่า
“กรรมสนองกรรม” หรือคำที่พูดกันเสมอ ๆ ว่า “ทุกขโค ทุกขฐาน” ให้ทุกข์แก่ท่าน
ผู้ทรมองตน ตังหน ผู้บดอพระพุทธรักษาดีมา มันอยู่ในดัมมีสังกตาศรัทธาคือเชื่อว่า ดีดทั้ง
หลายมีกรรมเป็นของตน ทำกรรมดีย่อมได้รับผลดี ทำกรรมชั่วย่อมได้รับผลชั่ว มีกรรมเป็น
ผู้พันชุต มีกรรมเป็นมรดก จึงควรเว้นอกุศลกรรม ประกอบแต่กุศลกรรมอันจะนำความสุข
มาให้ทั้งในภพนี้และภพหน้า

อันว่าบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะทางคดีโลกคดีธรรมก็ใช้ตำแหน่ง
หน้าที่ในทางทุจริตผิดศีลธรรม ประกอบด้วยอคติ คือตาแข็งเพราะรัก เพราะโกรธ เพราะ
กลัว เพราะหลง ย่อมมีแต่ความพินาศ จะช้าหรือเร็วเท่านั้น เป็นเช่นเดียวกับผู้พิพากษาอรรถ
คดีโกง ไม่มีความยุติธรรม จึงได้รับความเดือดร้อนจากตา ยศ ถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่
การงาน สมดังบรรพชาธิศว่า “ความชั่วย่อมตามเผาผลาญในภายหลัง”

ควรระวังในเมื่อทำความดีแล้วได้รับผลคุณงามความดี ย่อมจะมีคนอิจฉาริษยาคิด
มุ่งร้ายหมายทำลายให้เดือดร้อนจากความดี เป็นประจักษ์ผู้พิพากษาอรรถคดีโกง คิดกำจัดพันชุต
เด่นาบตี โดยหาความเท็จทูลพระราชาว่า พันชุตเด่นาบตีเป็นกบดทรยศหมายชิงราชสมบัติ จน
พระราชาทรงเชื่อ ผลที่สุดพันชุตเด่นาบตีก็ถูกฆ่าตายพร้อมด้วยบุตร

เป็นผู้หลักผู้ใหญ่หรือไม่ว่าใคร ๆ ทั้งนี้ ถ้าขาดการใคร่ครวญพิจารณาให้รอบคอบ มี
ปรกติเชื่อง่าย ๆ ไม่ว่าจะดำเนินกิจการงานใด ๆ ย่อมมีแต่ความเดือดร้อนและโศกเศร้าเสียใจในภาย
หลัง เหมือนดังพระราชาทรงเชื่อคำยุแหย่ของพวกอำมาตย์ผู้พิพากษาคดีโกง รับสั่งให้หาอุบาย
ฆ่าพันชุตเด่นาบตีกับพวกบุตร จึงต้องเสียคนดีที่มีความซื่อสัตย์สุจริตดำเนินกิจการงานด้วยความ
เรียบง่ายเจริญก้าวหน้าไปอีกส่วนหนึ่ง การฟังความข้างเดียวแล้วเชื่อง่าย ๆ ย่อมไม่มีน้ำหนัก

พอที่จะควรเชื่อถือได้ พระพุทธศาสดาจึงให้คติเตือนใจไว้ว่า “ใคร่ครวญเสียก่อนแล้วจึงทำดีกว่า”

พุทธศาสนิกชนผู้ปฏิบัติธรรมก็เพื่อหวังวิมุตติ คือความหลุดพ้น จากความทุกข์แต่ความทุกข์ของคนเรานั้น ย่อมมีหลายอย่างต่างอาการ ธรรมเป็นเครื่องแก้ทุกข์ก็มีอยู่เป็นของคู่กัน ผู้หวังจะแก้ความทุกข์นั้น ๆ ก็พึงเลือกเพิ่มธรรม สำหรับ แก้ความทุกข์ ด้วยการสีกษา หลักธรรมใน พระพุทธศาสนา ก็จะพบธรรมเป็นเครื่องแก้ทุกข์ได้ ดุจนางมีลลิตาถึงแม่ จะเป็นหญิง แต่ก็มีคุณธรรมเป็นเครื่องแก้ทุกข์อันมาประจบเฉพาะหน้าได้ เป็นอย่างดีเยี่ยม จึงควรเป็นตัวอย่างของผู้ปฏิบัติธรรมในทางพระพุทธ ศาสนาอันนับว่าเป็นผู้เข้าถึงซึ่งพระธรรมแท้.

อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

ท่านอยากมีความรู้

ในเรื่องของรัฐสภา

โปรดอ่าน

รัฐสภาสาร

LIART

ห้างขายทอง

商標

星帽

เซ่งเฮงหลี

ตรามงกุฏ

เป็นห้างขายทองที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ มีสีห้างตั้งอยู่

เลขที่ ๔๓๕, ๓๘๘, ๕๐๐, ๕๕๖, ถนนเยาวราช พระนคร

โทรศัพท์ ๒๐๐๖๘, ๒๒๓๓๓, ๒๐๗๒๗, ๒๓๐๗๕, ๒๓๓๓๗

จำหน่ายทองคำแท่ง ทองรูปพรรณ แหวน สร้อยคอ กำไลมือ สายนาฬิกา
เข็มขัดทอง เข็มขัดนาก ทุกชนิดโดยฝีมือทันสมัย เนื้อทองบริสุทธิ์ ถ้าท่านซื้อ
ไปแล้วไม่พอใจประการใด ห้างยินดีรับเปลี่ยนและคืนตามราคาท้องตลาดในวันนั้น
ท่านที่ต้องการทองรูปพรรณ และเข็มขัดนากต่างๆ แล้ว ขอเชิญชมและซื้อได้ที่

ห้างขายทอง เซ่ง เฮง หลี ตรามงกุฏ

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ประกอบอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายขาวและทรายแดง

สาขา

- (๑) โรงงานน้ำตาลไทยลำปาง
- (๒) โรงงานน้ำตาลไทยอุดรธานี
- (๓) โรงงานน้ำตาลไทยอุดรธานี
- (๔) โรงงานน้ำตาลไทยอุบลราชธานี
- (๕) โรงงานน้ำตาลไทยนครราชสีมา
- (๖) โรงงานน้ำตาลไทยบางพระ

- จังหวัดลำปาง
- จังหวัดอุดรธานี
- จังหวัดอุดรธานี
- จังหวัดอุบลราชธานี
- จังหวัดนครราชสีมา
- จังหวัดชลบุรี

พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ดิเรก

ประธานกรรมการ

สำนักงานกลางตั้งอยู่ ณ ตึกเลขที่ ๑๗/๕๓๓ ถนนมหาไชย พระนคร

โทรศัพท์ ๒๒๗๘๒-๒๓๖๖๖

นายเลอ พงษ์โสภณ

ผู้อำนวยการ

โทรเลขย่อ "น้ำตาล"

LIERT

Great days coming
-the time is nigh
to double and triple
the family supply!

Keep plenty of 7-Up on hand. Sparkling, crystal-clear 7-Up is so pure, so good, so wholesome that folks of all ages may "fresh up" to their hearts' content. Get the 24-bottle supply.

**"FRESH UP"
with
Seven-Up!**

The All-Family Drink!
You like it...it likes you!

ใสสะอาดเป็นประกาย
บริสุทธิ์ สดชื่น คือ
สัญลักษณ์ของ
เซเว่นอัพ

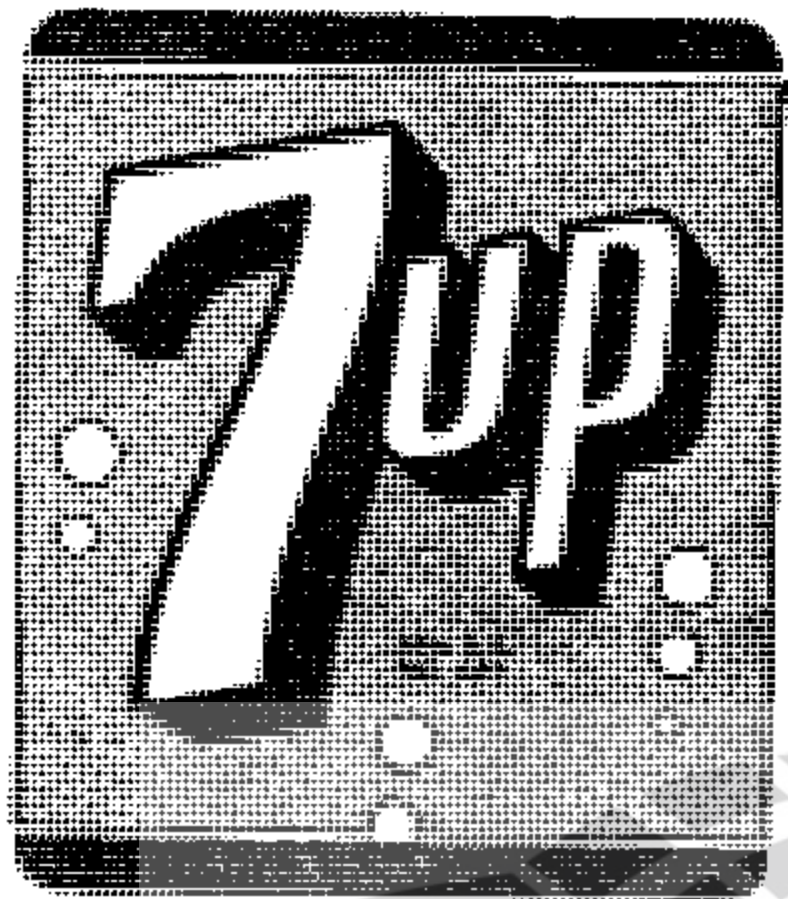
อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

ปวงชนใช้อำนาจอธิปไตย

โดยทางรัฐสภา

อำนาจรัฐสภา

เท่ากับอำนาจเรื่องของปวงชนโดยแท้

LI RT

การควบคุมราคา การปันส่วน และการป้องกัน การค้ากำไรเกินควร

โดย ชุนประเสริฐรัฐศุภมาตรา

ท่านผู้เขียนเรื่องนี้เป็นคนปกติ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เรื่องนี้เป็นคำบรรยายตอนหนึ่งของท่าน บรรยายแก่นัก
ศึกษา และซึ่งท่านผู้เขียนเห็นว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ เพราะ
ขณะนี้สถานการณ์ของโลกกำลังผันผวนอยู่ อันอาจแปรสภาพไปเป็น
สงครามก็ได้ จึงได้นำเรื่องมาเสนอท่านผู้อ่าน — และขอขอบคุณท่าน
ผู้เขียนไว้ ณ ที่นี้ด้วย — บรรณาธิการ

(ต่อจากฉบับก่อน)

ส่วนที่ ๔

การค้ากำไรเกินควร

การค้ากำไรเกินควร เป็นการเบียดเบียนที่เกิดขึ้นชุกชุมในยามสงคราม การเบียด-
เบียนนี้โดยปกติก็มี กฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายแพ่งควบคุมอยู่ไม่น้อย และยังมี พ.ร.บ.
บัญญัติควบคุมเป็นพิเศษอีกมากมาย เช่น พ.ร.บ. ควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดค
ภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๗๓

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในการค้าขายนั้นใคร ๆ ก็อยากได้กำไรมาก แต่คงไม่มีใครอยากได้ชื่อว่า “เป็นพ่อค้าหน้าเลือด” ไม่ว่าจะในยามปกติหรือในยามสงคราม แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามสงคราม มีพ่อค้าบางคนต้องการกำไรมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จนกลายเป็นพ่อค้าหน้าเลือดไปโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพราะโอกาสในยามสงครามช่างล่อใจเสียเหลือเกิน เสียกลายเป็นการเบียดเบียนชาติทั้งชาติ เพราะอาจนับต้นทุนกำไรของชาติที่จะต้องบากบั่นตั้งสงคราม

เป็นที่แน่นอนว่าการค้ากำไรมากเกินไป เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ยุโรปวิกฤตเดือดร้อน และผู้บริโภคร่วมมากคือราษฎรทั่วไป การที่จะปล่อยให้พ่อค้าบางกลุ่มถือโอกาสเบียดเบียน บั่นบังคับราษฎรทั่วไปโดยค้ากำไรเกินควร จึงเป็นที่ที่รัฐบาลจะปล่อยให้ประเดประเดไม่ได้ เพราะเหตุเดือดร้อนเนื่องจากสงครามมีมากอยู่แล้ว จะปล่อยให้พ่อค้าช่วยชาติไม่ได้ กล่าวคือ พ่อค้าขายส่งอาจ “หน้าเลือด” กับพ่อค้าขายปลีก แล้วพ่อค้าขายปลีกอาจ “หน้าเลือด” กับผู้ซื้อส่งของไปใช้ตรอย แต่ผู้ซื้อไม่รู้จะไปหน้าเลือดกับใคร และผู้ซื้อคือราษฎรทั้งประเทศ

ผู้มีโอกาสที่จะเป็นพ่อค้าหน้าเลือดมากกว่าใคร ๆ คือ บรรดาพ่อค้าที่สามารถผูกขาดเป็นเจ้าของตลาดทั้งโดยตรงและทางอ้อม หรือการผูกขาดโดยพฤตินัย de facto การผูกขาดแปลว่าไม่มีพ่อค้าอื่นมาแข่งขันให้ลดราคาหรือทำสินค้าดี ๆ ขายแข่งตู่กัน มีพ่อค้าเป็นทีเขยมอยู่รายหนึ่งหรือสองสามราย ผู้ซื้อทั่วไปไม่มีอำนาจที่จะต่อรองราคา เพราะถ้าต่อรองราคาไม่ได้ ก็หาซื้อจากพ่อค้าอื่นไม่ได้ ถ้าเป็นสินค้าที่เป็นอาหารที่ต่องรับประทานทุกวันแล้ว พ่อค้าที่ติดคอนผูกขาดอาจโกงราคาขูดเลือดผู้บริโภคร่วมทั่วไปได้ ดังนั้นจึงนับว่าการค้ากำไรเกินควรยามสงคราม บ่อนกกระทบถึงความปลอดภัย และความผาสุกแห่งสาธารณชนในยามสงครามเป็นอย่างยิ่ง จนกระทั่งรัฐบาลต้องเข้าเกี่ยวข้องแก้ไข มิฉะนั้น ก็เท่ากับมอบราษฎรผู้บริโภคร่วมไว้ให้อยู่ในความฉวยโชคบั่นบังคับของพวกพ่อค้าใจอำมหิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อค้าต่างดาวซึ่งไม่มีส่วนร่วม เป็นร่วมตายกับราษฎรเจ้าของประเทศ ตัวอย่างเช่น รัฐบาลไทยกำหนดราคาก๋วยเตี๋ยวก็เพราะพ่อค้าชนราคากันใหญ่

หากว่าพ่อค้าใหญ่ ๆ กลายเป็นพ่อค้าหน้าเด็ดแล้ว การค้ากำไรเกินควรจะทำให้ประชาชนทั้งเมืองเดือดร้อนได้อย่างมากมาย เพราะพ่อค้าใหญ่ ๆ จึงอยู่ในฐานะที่อาจมีพิษสงในวงการพาณิชย์ได้มาก อย่างที่เราเรียกว่า “คุณอนันต์ โทษมหันต์” เช่นพ่อค้าใหญ่ ๆ สวมพวงกวางเงินคันไถในมือพวกเดียวกัน แล้วก็ไถขายในราคาที่สูงที่สุด หรือปลอมคุณภาพสินค้า โกงในการชั่ง ตวง วัด ปลอมบัญชีและใบสำคัญสินค้า หลอกเจ้าหน้าที่ ฯลฯ

ที่กล่าวนี้เป็นความจริงทั้งในยามปกติ แต่ยามสงครามยิ่งร้ายใหญ่ ด้วยเหตุนี้สหรัฐอเมริกาจึงมีกฎหมายว่าด้วยวิธีค้าขายที่ไม่เป็นธรรม (unfair trade practice) ให้อยู่ แม้ว่าประเทศจะอยู่ในสภาพปกติไม่มีการรบทัพจับศึก

การป้องกันการค้ากำไรเกินควรนั้น อาจทำได้โดย

๑. การกำหนดราคาสูงสุดคงได้อธิบายมาแล้ว
๒. เก็บภาษีกำไรเกินควร

พอเริ่มสงครามโลกครั้งที่สอง คุ้มรณรงค์ก็หาเงินไปใช้ในสงครามโดยการเพิ่มอัตราภาษีให้สูงขึ้น ตั้งแต่ต้นสงครามที่เดียว ต่อมาก็เพิ่มภาษีขึ้นเรื่อย ๆ ตามเหตุการณ์ เช่น “ภาษีกำไรเกินควร” ในประเทศอังกฤษเป็นต้น ครั้งแรกเก็บภาษีเพียง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ แต่พอถึงเดือนพฤษภาคม ๑๙๔๐ การสู้รบเข้มงวดกดดัชนีขึ้น รัฐบาลอังกฤษก็เก็บภาษี “กำไรเกินควร” ชนิดที่เก็บหมดไม่ให้มีเหลือ คือเก็บ ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์ การที่เขาทำได้เช่นนี้ก็เพราะพวกพ่อค้านักธุรกิจถือโอกาส ค้าขายเอากำไรมา ๆ ด้วยมีช่องทางอ้างเหตุตั้งของแพงต่าง ๆ นานา ๆ ความเป็นเศรษฐกิจสงครามเช่นขายอาวุธได้ราคาดี เพราะรัฐบาลไม่มีเวลาที่จะมีอำนาจต่อรองราคาเป็นต้น ประชาชนของเขาก็เห็นว่าสงครามไม่ควรเป็นโอกาสให้เกิด “ยาจกสงคราม” อยู่ภายใต้ “เศรษฐกิจสงคราม” จึงเรียกร้องให้เก็บภาษีกำไรเกินควรอย่างเด็ดขาดไม่ให้เหลือแม้แต่เปอร์เซ็นต์เดียว (เมืองไทยจะทำได้ไหม?)

กำไรเกินควรนั้น ถ้าการค้าขายต่างๆ ถูกบังคับให้มีบัญชีเรียบร้อย (ไม่มีการโกงบัญชีโดยลงรายการเท็จ ฯลฯ) ก็อาจจะกำหนดได้แน่นอนว่าแต่ละเก็บได้กี่สตอก เช่น ตาม

กฎหมายอังกฤษ ถ้าไรเกินควรหมายความกึ่ง ถ้าไรระหว่าง ๘ ถึง ๓๐ % ของทุนที่คิดเฉลี่ยในระหว่างการปิดบัญชีครั้งหนึ่ง ๆ ถ้าบริษัทห้างร้านหรือเอกชนค้าขายได้กำไรเพียง ๓ ถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ ก็นับว่าเป็น “ถ้าไรสมควร” ถ้าเกินกว่านั้นก็จะเป็น “ถ้าไรเกินควร”

ตามที่กล่าวนี้ จะเห็นว่า “บัญชีเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาเกี่ยวกับกำไรเกินควร” แต่ในทางทฤษฎีเขาอาจจะพิจารณาคณะอย่างกับ “นักบัญชี” คือเขาอาจจะว่าเงินเพื่อขึ้นเท่าได้อำนาจซื้อของเงินก็ลดลงเพียงนั้น ถ้าไรของพ่อค้าที่มีมูลเหตุจากค่าของเงินตกต่ำนั้น จะว่าเป็นกำไรจริง ๆ ก็ยาก เพราะแม้ว่าราคาสินค้าจะแพงกว่าเดิมก็จริง แต่ก็เพราะ “อำนาจซื้อ” ของเงินลดลงเป็นอันเหตุ เขาไม่ได้ “ถ้าไรเกินควรแท้” real เลย ได้กำไรเป็นจำนวนมาก รับผิดชอบเท่านั้น

สรุปความ

รัฐบาลจะพยายามทำอย่างไร ๆ สินค้าในยามสงครามก็จะถูกตงไม่ได้ ค่าครองชีพในยามสงครามก็จะแพงขึ้น ในขณะที่เด็วกับมาตรฐานการครองชีพจะต่ำลง

รัฐบาลจะทำให้มาตรฐานการครองชีพไม่อดเวงในระหว่างที่ยังมีการรบกันอย่างติดต่อกัน (แม้ภายหลังสงครามก็ยังยากที่จะได้กลับคืนมาซึ่งมาตรฐานการครองชีพอย่างดี) แต่ชั้นเองเป็นเหตุให้ รัฐบาล ต้องใช้ วัชฎีราคา สินค้าไว้ใน ชั้นเขตของ ราคา สูงสุด (ceiling) เพราะเหตุว่า :-

๑. สำหรับสินค้าประเภทที่รัฐบาลต้องใช้ในการรบ เช่น สินค้าที่ทหารต้องใช้ ทั้งกองทัพมักถูกพ่อค้าโกงเอากำไรเกินควร เพราะผู้ขายเห็นว่าองค์การรัฐบาลจะต้องรีบร้อนซื้อสินค้าเหล่านั้นโดยเร็ว จะมีวิธีพิจารณาเลือกราคาด้วยวิธีเบ็ดประกวด หรือตั้งราคาให้ทั่วถ้วนไม่มีใครได้ (เรื่องนี้อาจแก้ไขได้โดยการควบคุมราคาสินค้าตามสัญญาที่รัฐบาลทำ ตั้งอธิบายไว้แต่ข้างต้น โดยรัฐบาลทำสัญญาอย่างถาวร มีเงื่อนไขควบคุม เงื่อนไขภาวะ เงื่อนไขเงื่อนไข เงื่อนไขเวลา เงื่อนไขสถานที่ต่าง ๆ)

๖. สินค้าที่การแสวงหา demand มีการซื้อหรือการหดได้ยากนัก ราคาจะแพง
 ถ้าใครผู้ซื้อต้องซื้อใช้สอย ถึงแม้ใครจะเจตนาประหยัคกระหมัดกระหมัดสักเท่าใดก็
 ผู้ใช้ต้องซื้อสินค้าได้ยาก ฉะนั้น ใครแสวงหาสินค้าชนิดนี้ไว้คุนขาย ก็คงได้กำไรมาก
 (เรื่องนี้แก้ไขได้โดยใช้กำหนดราคาสูงสุด)

๗. สินค้าที่การแสวงหาหยุดหรือสับเปลี่ยนได้ง่าย พ่อค้าจะขวนราคาไม่ได้มาก
 เพราะถ้าแพงเกินไป ผู้บริโภคถึงดการบริโภคสินค้า หรือเปลี่ยนไปซื้อสินค้าอย่าง
 แทน

ผลของการเก็บภาษีถ้าไรเกินควร ที่จะกระทบกระเทือนถึงพ่อค้าคือ (ก) ขอมขาด
 (ข) ผลักภาระไปให้ผู้ซื้อ แต่ผู้ซื้อซื้อสินค้าลดลง

การถ้าไรเกินควร โดยไม่คำนึงถึงผลได้เสียแก่เพื่อนร่วมชาติอีกนัยหนึ่งคือการ
 ทุจริตของพ่อค้าได้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในยุโรปสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ (ค.ศ.
 ๑๙๑๔-๑๙๑๘) แต่ในประเทศไทยครั้งนี้อยู่ห่างไกลเวทีแห่งการรบพุ่งมาก ถึงแม้จะเป็นฝ่าย
 สัมพันธมิตร ภัยก็ไม่ได้ประชิดเตยเข้ามาในประตูบ้านภายในประเทศ ความรู้สึกในเรื่องภาวะ
 เศรษฐกิจยามสงครามจึงมีอยู่น้อยที่สุด แต่เมื่อสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ (ค.ศ. ๑๙๓๙-๑๙๔๕)
 ราวรู้ลึกมากที่สุด เพราะไทยถูกกองทัพญี่ปุ่นเดินผ่านและมาตั้งกองทัพอยู่ในเมืองไทย ถึงแม้
 ในด้านการเมือง เอกราชของไทยจะไม่เสียสัตย์ไป แต่ก็หวุดหวิดเต็มที และในระหว่างที่
 กองทัพญี่ปุ่นอยู่ในเมืองไทยนั้น พ่อค้าหน้าเลือดก็แสดงให้เห็นชัด กฎหมายควบคุมต่าง ๆ
 ของรัฐบาลถูกประกาศให้ออกมาเป็นเงาตามตัว นับตั้งแต่การควบคุมราคาจนกระทั่งถึงวิธีการ
 บันด่อนสินค้าต่าง ๆ ในตลาดและการบังคับให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บสินค้า

การผลิตสินค้าบางอย่างหรือบางบริษัทใช้ต้นทุนแต่น้อย บางอย่างหรือบาง
 บริษัทต้องใช้ต้นทุนมาก ถ้าทางการไม่ทราบต้นทุนการผลิตของสินค้าอย่างไหนแน่นอน ก็
 อาจกำหนดราคาสถาตเคลื่อนไปจากเกณฑ์ (markups or margins) ที่เหมาะสม จึงควร
 พิจารณาคง

ก. สำหรับสินค้าที่ถูกกำหนดราคาไว้ตั้งแต่คนประกอบหัตถกรรม (price fixed of manufacturing) ควรกำหนดราคาให้ตลอดไปทุก ๆ ชั้น คือกำหนดราคาไปถึงขั้นคนขายส่ง และขายปลีกด้วย คือการควบคุมราคาอย่างถาวรทุก ๆ ชั้น ย่อมตัดไม่ให้โอกาสมีการค้ากำไรเกินควรไม่ว่าในชั้นใด ๆ

ข. ถ้าไม่สามารรถกำหนดราคาได้ทุก ๆ ชั้นตามข้อ ก. อย่างน้อยควรต้องกำหนดราคาในชั้นสุดท้าย คือราคาขั้นพ่อค้าขายปลีก เพื่อป้องกันความเดือดร้อนของราษฎรผู้บริโภคทั่วไป เช่นในเมืองไทยรัฐบาลพยายามควบคุมราคาข้าวราดหน้า ก๋วยเตี๋ยว บะหมี่ ฯลฯ

ค. การสินค้าที่ราษฎรทั่วไปจำเป็นต้องใช้ มีสถิติแสดงชัดว่าขาดแคลน (ไม่ไร้พ่อค้าแก่งทำให้ขาดแคลน) เรื่องการปันส่วนก็สำคัญขึ้นหน้าวชิอื่น ๆ และต้องใช้วิธีอื่น ๆ ประกอบด้วยจึงจะได้ผลเด็ดขาด อย่างน้อย ที่สุดต้องใช้วิธี กำหนดราคา สูงสุด ควบกันไป ที่เดียว เพราะในกรณีเช่นนั้น การปันส่วนที่ไม่กำหนดราคาสูงสุดจะไม่ได้ผลดี เพราะไม่มี ความอะไรเลย

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ องค์การอาหาร (Food Administration) ของสหรัฐอเมริกา ใช้วิธี ภาษีอย่างมากมายโดยกำหนดราคาภาษีเป็นจำนวนตายตัวบ้าง หรือกำหนดตาม ส่วนสัมพันธ์กับต้นทุนการผลิตบ้าง (absolute amount or limited proportion) เช่นสำหรับถั่ว bean อนุญาตให้มีภาษีราคาระหว่าง ๒๐ ถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของต้นทุนการผลิต และหมูแฮม สำหรับอาหารเช้า อนุญาตให้มีภาษีราคาระหว่าง ๖ ถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ ค่อนน้ำหนัก ๑ ปอนด์ ภาษีที่ อนุญาตให้ พ่อค้าที่ใช้ต้นทุนต่ำ (low cost dealers) ถูกกำหนดให้ต่ำลงตาม ต้นทุน และภาษีที่อนุญาตให้แก่พ่อค้าที่ใช้ต้นทุนสูง (high cost dealers) ถูกกำหนดให้สูงขึ้นเพราะ เห็นว่าถ้ากำหนดราคาภาษีเท่ากัน พ่อค้าที่ใช้ทุนน้อยจะได้กำไรเกินควร ด้วยเหตุนี้จึงเห็น ได้ว่าจะให้ กำหนดราคาภาษีเป็นรูปหรือ แบบเดียว uniform กันหมดไม่ได้ ต้องดูตามภาวะ เศรษฐกิจของผู้ผลิตสินค้าและกรณีแวดล้อม เช่น

- ก. สภาพสินค้าประเภทต่างๆ ที่มีคุณภาพต่างๆ และชนิดต่างๆ (multiplicity of qualities and grades of many products)
- ข. ตำแหน่งของการกระจายสินค้า (distributing trade) ภายใต้วงจรการผลิตต่างๆ หรือชั้นผู้ขายส่ง หรือผู้ขายปลีก เพราะปัญหาเกี่ยวกับชนิดต่างๆ ผลิตภัณฑ์ในเขตท้องที่ต่างๆ นานา

ไพลอต

14K ปลอกทอง

ปากกาสี-เขียนคล่อง

หมึกเดินสะดวก
ทำขึ้นพิเศษสำหรับ
การเขียนอักษรไทย

100 บาท

PILOT

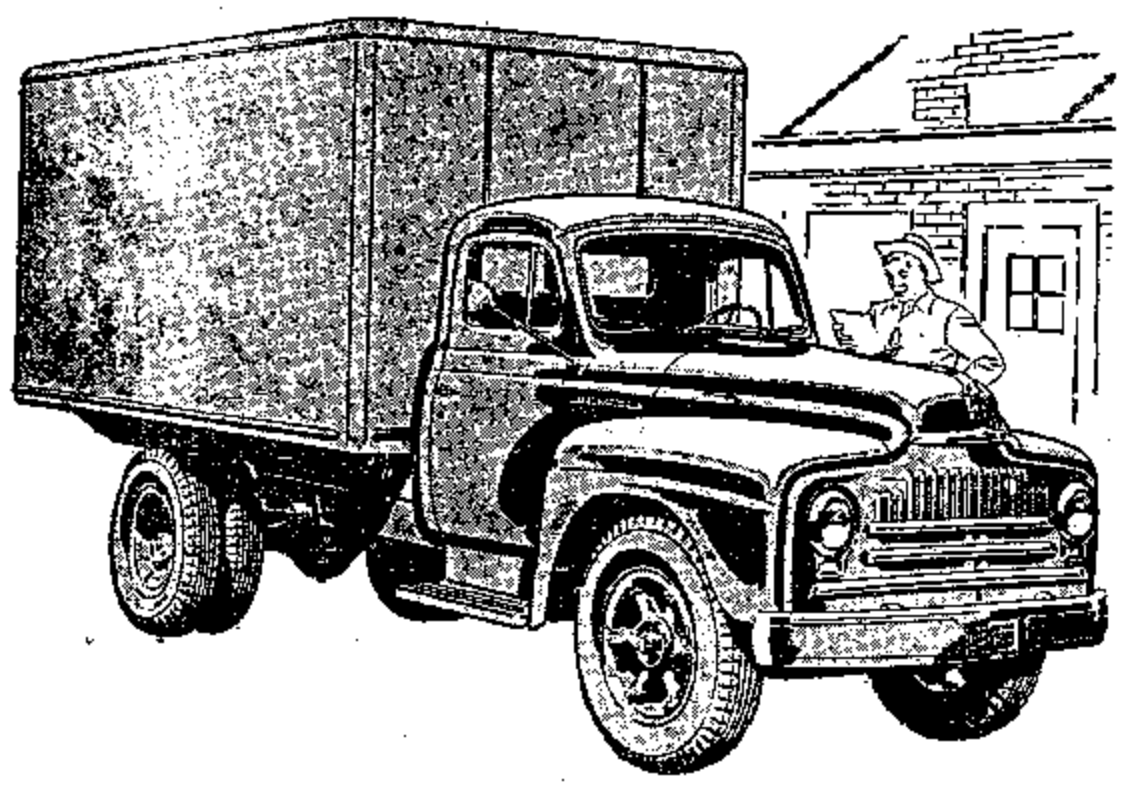
รถยนต์บรรทุก

“อินเตอร์เนชั่นแนล”

แข็งแรง

ทนทาน

วิ่งเร็ว

กินน้ำมันน้อย

ผู้สนใจโปรดสอบถามรายละเอียดได้ที่
บริษัท ยนต์รภัณฑ์ จำกัด

MECHANICAL EQUIPMENT CO., LTD.

๕๕ ถนนสีพระยา

P.O. BOX 550

โทร. ๓๑๔๑๔

โทรเลขย่อ “เมควิป กรุงเทพฯ”

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่มาของอาชญากรรมร้ายรุ่น

(แปลจาก What Every Parent Should Know ใน U.S. News and World Report)

ผู้เชี่ยวชาญแนะวิธีที่จะช่วยเด็กของท่านให้พ้นจากเป็นเด็กเหลวไหล

สัมพนธ์ อมาคยกุล

เด็กที่มีอายุในวัยเรียน ได้กระทำอาชญากรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้นห้าเท่า เร็วเท่า ๆ กับจำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นเด็กอายุอยู่ในวัยยังไม่ครบยี่สิบปี นั่นเป็นเพราะอะไร? ต่อไปนี้เป็นคำตอบที่คณะกรรมการวุฒิสภาผู้ทำหน้าที่ค้นคว้าได้ค้นพบ –

เหตุผลประการสำคัญเหนืออื่นใดคือการขาดการประกัน (insecurity) เด็กที่ประพฤติกินเหลวไหล ย่อมรู้สึกว่าเขาเป็นคนที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นที่ปรารถนา และรู้สึกว่าตนต้องมาเผชิญกับชีวิตที่มีอนาคตอันไม่แน่นอน ชีวิตครอบครัวเป็นเรื่องที่ถูกคำหึงแก่ชบทุกคดี เด็กผู้ถูกกล่าวหาในข้อร้ายแรงโดยมากมาจากบ้านที่บิดามารดาคัดค้าน และไม่ลงรอยกัน ภายในครอบครัวไม่มีระเบียบแบบแผนอย่างใดเลย วิธีการที่จะช่วยลดลงไปใช้การลงโทษด้วยการเขียนคดี ไม่สามารถจะช่วยเหลืออะไรได้โดยสมบูรณ์ เพราะปัญหานั้นลึกซึ้งกว่ามาก

LIERT

ทั่วทั้งชาติหวัดวิตกด้วยความหวาดกลัวว่า เด็ก ๆ จะหนีไปประกอบอาชีพกรรมกร
มากขึ้น บิดามารดาต่างกำลังมีปัญหาคือว่า ในครอบครัวของเขามีปัญหายุ่งยากอย่างไรหรือ ?
บุตรของเขา กำลังตกอยู่ในอันตรายเช่นนี้หรือเปล่า ? จะแก้ไขอย่างไรดี ? การหวาดกลัวไปใช้
วิธีเก่าแก่ ที่ถือว่าดั่งสมัยคือวิธีเขยื้อนนี้ จะคลี่คลายปัญหาได้หรือไม่ ?

โบสถ์ก็ดี โรงเรียนก็ดี องค์การต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณชนและของเอกชนก็ดี ต่าง
รู้สึกถึงความกดดันในปัญหาอยู่ทุกอัน คณะกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ สืบสวนพยายาม
แยกแยะความจริง และกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาสิ่งที่จะมาแก้ไข พบว่าปัญหามีอยู่อย่าง
เดียว แต่สาเหตุมีมากเหลือเกิน และการแก้ไขก็มีไข่ง่าย ๆ อย่างเดียวเช่นกัน

สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ค้นพบโดยคณะกรรมการ ซึ่งมีคุณ
รอมเบอर्ट ซี. เฮนดริคสัน แห่งนิวยอร์กซิตี เป็นหัวหน้า

ปัญหาคือทุก ๆ ด้านของสังคมมนุษย์ มิใช่แต่เฉพาะในสถานที่ตามตรอกตามซอก
เท่านั้น ครอบครัวที่ฝังงักอยู่ในฐานะเช่นเดียวกับครอบครัวคนจน เด็กอยู่ในวัยเรียนชะโม
รถยนต์ เขาร่วมกับพวกปล้นพวกอาชญากร ดึงช่องโหว่ กระทำการลักพาญ และใช้วิธีการอย่าง
ป่าเถื่อน ดึงตัวมากมื่นค้ายาเสพติด สุราและประปนด้วยกามารมณ์เหล่านี้ ไม่มีการยกเว้น
ไม่ว่าจะเป็นอาชีพกรรมกรใด ๆ แม้แต่การขามนุษย์ก็ตาม

ปี ๆ หนึ่ง เด็กอายุในระหว่าง ๑๐ ถึง ๑๗ ปี ในจำนวน ๑๘ คน จะต้องมี ๓ คนที่
ตกไปอยู่ในมือของตำรวจ หมายความว่าวันหนึ่งมีเด็กจำนวนหนึ่งถูกตำรวจเก็บไปถึง ๒,๗๕๐ คน
จำนวนนั้นนับด้วยพันคนที่ถูกส่งไปยังศาลเด็กเพื่อฟังคำพิพากษา ศาลและสถานต่าง ๆ วนไป
ตาม ๆ กันด้วยการกระทำของเด็กเหล่านี้

การประกอบกรรมชั่วเช่นที่ว่าเพิ่มขึ้นหัวเท่าตัว เท่า ๆ กันกับจำนวนของพลเมือง
ที่เพิ่มขึ้นโดยถือเอาวัยเด็กขนาดอายุ ๑๐-๑๗ ปี เด็กเหลวโหดดีคนจะเพิ่มเป็นห้าคนในระยะ
เวลา ๓ ปี ถ้าจำนวนปัจจุบันยังคงเพิ่มอยู่เรื่อย ๆ ศาลเด็กจะต้องดำเนินงานเกี่ยวกับคดีเด็ก
วันละ ๓,๕๐๐ ราย ในปี ๒๕๐๓

เด็กรุ่นหัวจ๋านวนทำความชั่วมากขึ้น

- ปี ๒๔๙๓ : เด็กรุ่นเยาว์ ที่ประกอบ กรรมชั่วใน สหรัฐอเมริกาเพิ่มจำนวนขึ้น ๒๘% สำหรับเด็กที่มีอายุอยู่ในระหว่าง ๑๐-๑๗ ปี
- ปี ๒๔๙๗ : เด็ก ๓ ล้านคน เด็คลอายุ ๑๐-๑๗ ปี ที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ ทุก ๆ ปีมีจำนวน ๓ ใน ๑๘ คนทุกมตรัฐ ๑ แคนคนต้องถูกขังอยู่อย่างน้อย ๓ วันในระหว่าง ๓ ปีนี้ เด็กที่ติดคำพิพากษาของศาลมีจำนวน ๓๘๕,๐๐๐ คนใน ๓ ปี
- ปี ๒๕๐๓ : ถ้าทางโน้นยังเป็นเช่นนี้อยู่ เด็กมากกว่า ๕ แคนคน ซึ่งมีอายุอยู่ในระหว่าง ๑๐-๑๗ ปี จะต้องได้รับความยุ่งยากชนิดร้ายแรง และถูกฟ้องศาล

ถ้าเหตุมีแตกต่างกันไป เด็กคนหนึ่งอาจขาดสุขภาพทางร่างกายทำให้รู้สึกถึงความมั่นคง และไม่เป็นที่ต้องการทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน คนที่ต้องขาดความเข้าใจได้ของบิดามารดาและขาดการอบรมฝึกสอน คนที่ตามเป็นเพราะสิ่งแฉดลันโดยใกล้ชิด และถูกอำนาจของฝ่ายข้างมากชักจูงไป คนที่ดีอาจเป็นคนเบื้อหน้าง่ายและความเกียจคร้านเป็นเหตุ

เมื่อทางบ้านเป็นเหตุอุปสรรคแรกและประการสำคัญที่สุดในชีวิตของเด็กแล้ว ผู้เชี่ยวชาญเกือบทั้งหมดก็พากันเห็นพ้องกันว่า จะยื่นเคินคามรอยทางความช้วนักดัมไปค้นหาความบกพร่องและความล้มเหลวทางบ้าน ความต้องการทางร่างกายจิตใจและทางความรู้สึกของเด็กที่ทำให้บรรลุถึงความสำเร็จไม่ได้โดยทางโรงเรียน โนสท์ และการตั้งคน ก็จะต้องพบว่ามีอยู่ทางบ้าน

นายและนางเซตดอนกตุเช็ค แห่งโรงเรียนกฎหมายฮาวาร์ด ชุคันตั้งลงไปถึงความล้มเหลวของครอบครัวต่าง ๆ ที่นำเอาเด็กที่เหลวไหลเหล่านี้มาให้ จากการค้นคว้าที่เกรทเคอร์

จำพวกเด็กเหตวโหด มีเป็นสองเท่าที่มาจากบ้านที่พ่อแม่แยกกันอยู่มากกว่าที่พ่อแม่อยู่
ด้วยกัน ตามในห้ารายที่เป็นเพราะพ่อแม่ไม่ถูกโรคนั้น และสี่ในห้ารายที่เด็กเหตวโหดมาจาก
คนที่พ่อแม่ไม่ถูกกันเมื่อเด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี

ตามในห้ารายมาจากครอบครัวที่มีได้พาเด็กไปโบสถ์เลย เด็กโคธชนกตางอนนมาก
กว่าที่จะโคธชนโดยอยู่กับครอบครัว โบสถ์หรือในแหล่งชุมนุมชน

ปัญหาความชั่วร้ายอันเป็นมูลฐานตามที่ผู้เชี่ยวชาญชานนามว่า "หัวแข็ง" นี้ มีไร
กันแก่ส่วนใหญ่ แต่ปรากฏว่าเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยและจำนวนคงที่ ดังเหล่านี้ได้แก่
เด็กที่ไม่สมบูรณ์ (inadequate) ซึ่งเกิดจากบิดามารดาที่ไม่สมบูรณ์เช่นเดียวกัน โดยนัย
เดียวกันเด็กที่ไม่สมบูรณ์นี้ ก็กลายเป็นบิดามารดาที่ไม่สมบูรณ์ไปด้วย เขาไม่เหมาะที่จะเข้า
สมาคม ไม่มีบ้านช่องของเขาเอง ไม่เคยมีการรับผิดชอบใดๆ เป็นเด็กคดอย่างที่เกิดขึ้นตั้งคมไป

แม้ว่าพวก "หัวแข็ง" จะมีผู้มองดูด้วยสายตาแสดงความหมตหวังก็ตาม แต่ความ
เหตวโหดในเด็กคนอื่นๆ ในสายตาของผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่ายังมีทางรักษาและป้องกันได้ ดัง
นี้ได้เรียกเรื่องดังต่าง ๆ ที่บิดามารดาและแหล่งชุมนุมชนจะต้องทำเป็นส่วนใหญ่ คือดังนี้ :-

ภายในบ้าน เด็ก ๆ ย่อมต้องการทราบว่าเขาเป็นบุคคลที่ทางบ้านต้องการตัวเป็นที่
สนใจรักใคร่ของบิดามารดา นอกจากนั้น บางครั้งครอบครัวมีความจำเป็นจะต้องทำงานหรือ
สิ่งใดร่วมกัน เช่นหัวด้วยกัน ไปวัดด้วยกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เด็ก ๆ อาจนำเอาปัญหา
มาปรึกษาพ่อแม่ของเขาด้วยความเชื่อถ้อยมั่นใจว่าคงจะทำความเข้าใจให้เขาได้

การรักษาอันดีด้วยการตงโทษทางกายนั้น ยังไม่ถึงกับผู้เชี่ยวชาญจะหันหลังให้ถ้าการ
ตงโทษเป็นไปด้วยอาการเยือกเย็นและปราศจากกิริยาอาการ ซึ่งแสดงถึงความโกรธเคือง ของบิดา
มารดาผู้รักเด็กอย่างจริง ๆ และต้องไม่ทำโดยปราศจากเชื้อใยและโหดร้าย ขออย่าแต่เพียงว่า
ด้วยตัวของมันเองแล้ววิธี ไซไม่เรียวยังไม่เป็นวิธี ที่จะแก้ไขความเหตวโหดได้อยู่ดี

ผลจากการศึกษาของกลุ่เช็ค เจ็ดในสิบคนนั้น บิดาใช้วิธีตงโทษทางร่างกายแก่เด็ก

คิดว่าความกดดันที่เกิดขึ้นแก่ตัวเด็กจนทำให้เขาเกิดจะประพฤติกว้างขวางขึ้น เด็กก็จะกลับ
ไม่มีความรับผิดชอบ ถ้าบิดาหรือตำรวจไม่อยู่ ฉะนั้น เมื่อบิดาหรือตำรวจไม่อยู่ ณ ที่นั้น ก็
ไม่ช่วยให้เด็กเป็นเด็กดี ขึ้นได้เลย

อย่างไรก็ดี ผู้เชี่ยวชาญบางคนก็คุ้นเคยกับปัญหาเด็ก ยังกล่าวว่าเด็กของชาติต้อง
ได้รับการตั้งถิ่นฐานมากกว่าอยู่ดี จอนกคินเนตต์ อัยการแห่งดีคานตี อิดดินฮอยด์ กล่าวว่า
ถ้าบิดามารดา โรงเรียน และโบสถ์ จะเริ่มมาครองความรับผิดชอบของเขา ตำรวจก็จะต้อง
นั่งมองชานอีก เขาเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือได้มากถ้าตั้งเด็กเหตวโหดเหี้ยมไปทุกวันหนึ่งหรือ
สองวันหนึ่ง เพื่อให้โอกาสเขาหวนระลึกถึงความชั่วร้ายที่เขาทำลงไป

การค้นคว้าหาเหตุผลที่นำมาซึ่งความชั่วร้ายนี้ ผู้เชี่ยวชาญคิดถอยหลังกลับไปถึงการ
ขาดการประคบประหงมแก่เด็กทุกวี่วัน เขาแนะนำว่าความไม่คงที่ของสถานการณ์บ้านเมือง
อาจเป็นเหตุให้เกิดความเคียดแค้นแก่เด็กหนุ่มหนุ่มเสมอ ที่โรงเรียนทุก ๆ วันซึ่งเป็นแก่เด็กอายุ
อย่างสูง ๑๘ ปี

ไม่มีอะไรจะเป็นเครื่องประกันเราได้ ขณะที่เขาประจักษ์ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก ประเทศ
ต้องเข้าสู่สงคราม บ้านช่องและชุมชนของตนต้องถึงแก่ความหายนะ แล้วมาถึงสงครามเกาหลีอีก
ครั้งหนึ่ง และขณะนั้นกำลังถูกมรดมอยู่ด้วยความกดดันที่จิตคอมมิวนิสต์ สำหรับเด็กผู้ชาย ที่
จะต้องมีแผนการณ์ไว้ก่อน สำหรับเมื่อออกจากมหาวิทยาลัยแล้ว แต่วางโครงการไว้ไม่ได้
สำหรับเด็กหญิงยิ่งลำบากใหญ่ เมื่อเด็กผู้ชายต้องไปตั้งนามรบทั้งเธอไว้ดำพั้งแล้ว เธอก็วาง
โครงการอนาคตของเธอไว้ไม่ได้เช่นกัน ดังนั้นกระเทบกระเทือนคือเด็กหนุ่มหนุ่มสาวมาก เป็น
โอกาสที่ทำให้ประพฤติกว้างได้ง่าย

ยังแต่จะได้ความร่วมมือจากบ้านโบสถ์และชนทั่วไปเท่านั้น ที่จะป้องกันเด็กให้พ้นจาก
ความชั่วร้ายนี้ได้ เถลี่ยรภาพภายในบ้าน การตั้งสอนทางศาสนา เข็มไปให้ถึง องค์การ

เยาวชนที่คงชนเพื่อหางานให้เด็กทำอยู่เดิมหลังจากเรียนแล้ว ตั้งเหล่านี้ จะช่วยเป็นหลักและ
ส่งเสริมความรู้ดีของเขาในการประกันเหล่านี้ได้

การประสานงานปรากฏว่าเป็นผลดีมาแต่หัวหลาย ๆ แห่ง บิดามารดา ครู พระ และ
ผู้อื่น ๆ ที่สามารถปรึกษาได้ ควรจะร่วมมือกันไว้เสมอ บิดามารดาควรปรึกษาระหว่างกันเอง
เพื่อตั้งกฎในการควบคุมความประพฤติสำหรับเด็กของเขาขึ้นไว้ ตั้งนี้จะป้องกันเด็กคนหนึ่งคนใด
มิให้ถูกบังคับให้ทำสิ่งใด เมื่อเด็กนั้นไม่ปรารถนาจะทำ

มีคำแนะนำของการปฏิบัติร่วมกันสำหรับ สภาการปฏิบัติร่วมกันของเยาวชนแห่งชาติ
เกี่ยวกับความเดือดร้อนของเด็ก เพื่อค้นหาปัญหา และที่แต่ละขยายโครงการให้กว้างขวางออกไป
สำหรับองค์กรอื่น ๆ ก็มีหน้าที่ช่วยหางานให้เด็ก ๆ ทำ ค้นคว้าในแง่ของความคิดเห็นต่าง ๆ
เป็นต้น

เด็กที่ทำให้เกิดความเกรี้ยวกราดนั้นมีเพียง ๕.๕% ของเด็กทั้งหมด ผู้เชี่ยวชาญชี้ให้
เห็นว่า อีก ๙๔.๕% ที่ไม่ก่อความยุ่งยากขึ้นนั้น เป็นเพราะบิดามารดาได้ทำงานดีอยู่แล้ว แต่
ความกตเวทิตเกิดขึ้น ก็คือว่า การประกอบกรรมชั่วของเด็กนั้นได้ทำจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้น
เป็นความจริง.

กระทู้ถาม

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖ (วิสามัญ ๒) วันพฤหัสบดี
ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง อุทกภัยที่เกิดจากลำน้ำราชบุรี ของนายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

๓. อุทกภัยที่เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม
และอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ภายในระยะเวลา ๖-๗ วันมานี้ ราษฎรในท้องที่
เหล่านั้นต้องประสบอันตรายและได้รับความเดือดร้อนเสียหายอย่างร้ายแรง รัฐบาลได้จัดการ
ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ไปอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร
ปรากฏว่ารัฐบาลได้จ่ายเงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ไปเพียง ๒๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ช้อนเป็นความ

LIERT

Legislative Institutional Repository of Thailand

จริงหรือไม่ และรัฐบาลจะจัดการช่วยเหลือให้เป็นดั่งเป็นต้นจริง ๆ จะได้หรือไม่ ๒. สำหรับ
 ที่สวนที่นาที่เสียหาย รัฐบาลได้เตรียมการจัดหาพืชพันธุ์อะไรเอาไว้ให้ราษฎรเพาะปลูกภายหลัง
 เมื่อน้ำลดแล้ว เพื่อให้เกิดผลผลิตเชยกกับพืชผลและต้นข้าวที่เสียหายไปเพราะอุทกภัยคราวนี้อย่างไร
 หรือไม่ ๓. อุทกภัยคราวนี้ ปรากฏว่าได้ก่อความเสียหายให้แก่ราษฎรยิ่งกว่าวากภัย
 ในปี ๒๔๘๕ เสียอีก ฉะนั้น นอกจากจะจัดการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ในเบื้องต้นแล้ว รัฐบาล
 จะจัดการช่วยเหลือต่อไป โดยให้ราษฎรที่ได้รับความเสียหายได้ยืมเงินโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย
 คงเช่นที่ชาวประมงและชาวนาเกลือเคยได้รับความช่วยเหลือไปแล้ว จะได้หรือไม่ ๔. โดยที่นา
 ในตำบาราษฎร์ได้ก่อความเสียหายให้แก่ราษฎรในลุ่มน้ำนั้นเกือบไม่เว้นแต่ตะปี มากบ้างน้อยบ้าง
 รัฐบาลจะได้ จัดการ ดำรงรักษา มุตเหตุ และจัก ทำทาง ระบายน้ำให้ เพียงพอโดยให้ ได้ผล แน่นนอน
 เช่นนี้จะได้หรือไม่ และจะจัดทำได้เมื่อใดในระยะเวลาอันเร็วที่สุด

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ตอบว่า ๑. อุทกภัยที่เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม
 และอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ตามบัญชีแห่งกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนชี้แจงความเสียหาย
 เป็นรายจังหวัดดังนี้ จังหวัดกาญจนบุรี พื้นที่นาเสียหาย ๘๘,๘๐๖ ไร่ ที่ไรเสียหาย ๒๘,๖๘๕ ไร่
 บ้านเรือนราษฎรทั้งหมด ๓๐๓ หลัง ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะถูกน้ำท่วมตายรวมทั้งสิ้น ๒๕,๖๖๕
 ตัว มีผู้เสียชีวิตรวม ๖ ราย เป็นชาย ๓ หญิง ๔ และเด็ก ๓ คน จังหวัดราชบุรีพื้นที่นา
 เสียหาย ๒๒๘,๓๓๖ ไร่ ที่ไรเสียหาย ๓,๕๐๓ ไร่ ที่สวน ๓,๖๕๗ ไร่ นอกจากนี้ไม่ได้รับ
 เสียหาย และไม่มีผู้ใดเสียชีวิต จังหวัดนครปฐมพื้นที่นาเสียหาย ๔๒๓,๐๗๐ ไร่ ที่ไรเสียหาย
 ๒๓,๒๐๖ ไร่ ที่สวน ๓,๒๕๐ ไร่ บ้านเรือนราษฎรทั้งหมด ๓ หลัง ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ
 ถูกน้ำท่วมตาย รวมทั้งสิ้น ๘,๕๒๗ ตัว นอกจากนี้ไม่ได้รับความเสียหาย และไม่มีผู้เสียชีวิต
 อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พื้นที่นาเสียหาย ๘๓,๓๗๗ ไร่ ที่สวน ๖,๓๒๘ ไร่ บ่อปลา
 เสียหาย ๘๖ บ่อ ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะถูกน้ำท่วมตายรวมทั้งสิ้น ๗๘๘ ตัว โรงเรียนในอำเภอ

บ้านแพ้วถูกน้ำท่วมเสียหาย & โรงเรียน นอกนั้น ไม่ได้รับความเสียหายและไม่มีผู้เสียชีวิต
 สำหรับการช่วยเหลืออื่น เมื่อได้รับทราบ แจ้งเหตุเกิดอุทกภัยในท้องที่ดังกล่าว กระทรวง
 มหาดไทยพร้อมด้วย เจ้าหน้าที่หน่วยราชการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับออกไปทำการสำรวจความ
 เสียหาย และดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาภัยในท้องที่ต่าง ๆ นั้นที่ โดยถือหลักดำเนินการเป็น
 ๓ ระยะ คือระยะแรกช่วยเหลือบรรเทาภัยโดยเฉพาะหน้า ระยะที่ ๒ ช่วยให้ได้ทำนาหรือเพาะ
 ปลูกข้าวบริโภคในฤดูทำนาปีหน้า และก็ได้ดำเนินการช่วยเหลือไปบ้างแล้ว กล่าวคือ ได้ส่งเงิน
 ไปช่วยรอมทั้งทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้ด้วย เป็นจำนวนเงิน ๘๗๕,๓๕๐ บาท
 โดยเฉพาะที่อำเภอบ้านแพ้ว ได้ส่งเงินช่วยเหลือไปแล้วรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๔๗,๕๕๐ บาท
 ไม่ใช่ ๒๐,๐๐๐ บาท ดังที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทราบและถามมา นอกจากนั้นทางราชการยังได้
 จัดเสื้อผ้า ผ้าห่มนอน ข้าวสาร ถ่าน ไม้ขีดไฟ รวมทั้งสิ่งของที่มีผู้บริจาค ตลอดจนช่วยจัด
 หาที่พักให้ราษฎรได้มีที่อยู่อาศัย และจ่ายเงินช่วยเหลือเป็นค่าซ่อมแซมบ้านเรือนที่ถูกน้ำพัดพัง
 ทิ้งยังได้จัดส่งนายแพทย์และสัตวแพทย์พร้อมด้วยเวชภัณฑ์ออกไปตรวจเยี่ยมเยียนป้องกัน รักษา
 โรคภัยอันอาจจะเกิดขึ้นแก่ประชาชนและสัตว์พาหนะที่ต้องประสบอุทกภัยครั้งนี้ด้วย สำหรับ
 บ่อปลาและโรงเรียนที่ได้รับความเสียหายนั้น กรมการประมงและกระทรวงศึกษาธิการได้ช่วย
 ในเรื่องพันธุ์ปลา และช่วยซ่อมแซมโรงเรียนแล้ว ฉะนั้น การดำเนินการช่วยเหลือดังกล่าวนี้
 เราจะได้ช่วยเหลือต่อไป เข้าใจว่าคงจะช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ยากของราษฎรผู้ต้องประสบ
 อุทกภัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี สำหรับที่นาที่เสียหายนั้น ในเรื่องคณะกรรมการช่วยเหลือ
 และบรรเทาภัย ผู้ประสบอุทกภัยในปี ๒๕๒๖ ได้ตกลงให้เตรียมการช่วยเหลือไว้แล้ว คือให้
 กรมการกสิกรรมและจังหวัดต่าง ๆ ที่ประสบอุทกภัย ร่วมกันจัดหาข้าวกล้าแจกจ่ายแก่ ชาวนาที่
 ประสบอุทกภัย ได้ทำการปักแทนต้นข้าวที่เสียหายให้ทันฤดูกาล เท่าที่พินนาจะสามารถอำนวยความสะดวก
 ให้สามารถปลูกซ่อมได้ ส่วนพื้นที่ใดไม่สามารถจะปลูกข้าวได้ก็จัดเตรียมหาพันธุ์ผลออกแจก

จ่ายต่อไป ซึ่งในการนี้กรมกสิกรรมก็จะได้นำเงินการจัดตั้งข้าวและเมล็ดพันธุ์อื่น ๆ เช่น ถั่วเขียว ถั่วลิสง ส่งไปช่วยเหลือตามจังหวัดต่างๆ ซึ่งจังหวัดก็ได้ทำการแจกจ่ายให้แก่ชาวนา และชาวดอนที่ได้รับความสะดวกสบายไปทำการเพาะปลูกใหม่แล้ว ในเรื่องที่จะให้ราษฎรได้รับความเสียหายกู้ยืมเงิน คณะกรรมการช่วยเหลือบรรเทาภัยผู้ที่ประชุมทุกสมัย ๒๔๘๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ส่วนมากราษฎรได้รับความเสียหายนั้น ทางราชการได้ดำเนินการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตลอดจนจัดตั้งพันธุ์ข้าวปลูก ข้าวกล้าและเมล็ดพันธุ์ไปช่วยเหลืออยู่แล้ว โดยเฉพาะชาวดอนก็ได้พิจารณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องปุ๋ยในหลักการให้ยืม โดยคิดในราคาทุนกติโถกรัมละ ๓.๓๐ บาท เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องให้กู้ยืมเงินไปดังเช่นที่ชาวประมงและชาวนาเกลือได้รับเมื่อคราวเกิดอุทกภัยปีก่อน และกรมชลประทานได้มีโครงการจัดสร้างคันกั้นน้ำจากอำเภอบ้านโป่งถึงจังหวัดราชบุรี และจากจังหวัดราชบุรีถึงอำเภอดำเนินสะดวก เพื่อป้องกันน้ำท่วมแล้ว ขณะนี้ได้ดำเนินการสร้างคันกั้นน้ำจากอำเภอบ้านโป่งถึงจังหวัดราชบุรีเสร็จเรียบร้อยแล้ว และจะได้จัดการสร้างต่อไปถึงอำเภอดำเนินสะดวก นอกจากนี้ เมื่อกรมชลประทานได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พิจารณาหาทางป้องกันน้ำท่วม และเมื่อได้รับทราบเรื่องน้ำท่วมในท้องที่เหล่านี้ก็ได้ส่งช่างไปทำการ ส่งกำหนดการก่อสร้างป้องกันอุทกภัยในท้องที่คาดว่าจะต้องมีอันตรายระดับน้ำท่วมถนนสายต่างๆ เพื่อหาสถิติประกอบการพิจารณาทำการก่อสร้างได้ในต้นปี ๒๔๘๗ แต่จะทำงานได้มากน้อยเพียงใดก็ยังไม่แน่แต่ถ้าตั้งเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ หรือเครื่องจักรเครื่องมือที่จะได้ขอมาเพิ่มเติมจะได้เร็วหรือช้า นอกจากนี้ ในคราวที่ ฯ พณ ฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ไปเยี่ยมราษฎรในจังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๖ ท่านนายกรัฐมนตรียังได้ พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกด้วย และได้จัดตั้งการให้กระทรวงมหาดไทยร่วมกับการรถไฟแห่งประเทศไทย กรมชลประทาน และกรมทางหลวงแผ่นดินพิจารณาดำเนินการในเรื่องคมนาคมให้ดียิ่งขึ้น และ

ในการจัดสร้างทางรถไฟและทางหลวงระหว่างจังหวัดสมุทรสงครามจังหวัดสมุทรสาคร และ
จังหวัดนครบุรี ได้จัดทำของระบายน้ำและมีประตูปิดเปิดเพื่อระบายน้ำหรือกั้นน้ำได้ตามความ
ต้องการเพื่อป้องกันอุทกภัยในปีต่อไป ทั้งนี้ เมื่อได้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเสร็จ
เรียบร้อยแล้วจะป้องกันไม่ให้น้ำในลำน้ำราชบุรีไหลท่วมจังหวัดต่าง ๆ ดังเช่นทุก ๆ ปีนี้อีก

เรื่อง เชื้อนกก้นน้ำที่จังหวัดชัยนาท ของนายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ดังนี้

ตามที่รัฐบาลได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำจังหวัดชัยนาท และงานนี้กำลังดำเนิน
อยู่อย่างรีบเร่งเพื่อให้สำเร็จ จึงขอถามว่า ๑. ถ้าการก่อสร้างเขื่อนแห่งนี้สำเร็จแล้วจะทำ
ให้ปริมาณน้ำมีระดับสูงและท่วมพื้นที่บริเวณที่ดินใกล้เคียงหรือไม่ ถ้าท่วม มีระดับสูงเท่าใดและ
บริเวณน้ำจะท่วมนี้ จะแผ่ไปในระยะรัศมีเท่าใด ๒. ถ้าหากปริมาณน้ำท่วมพื้นที่
ใกล้เคียงดังกล่าว ทางรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะช่วยเหลือประการใด หรือไม่ ๓. เพราะเหตุ
จากราชบุรีค่อนข้างมากในบริเวณใกล้กับเขื่อนนี้ต่างพวกนี้หวาดวิตกว่า หากดำเนินการก่อสร้าง
เขื่อนสำเร็จแล้วน้ำจะเอ่อท่วมบริเวณเหนือที่ดิน เพื่อให้ราษฎรได้คลายความวิตกกังวล
ทางรัฐบาลจะหาทางชี้แจงให้ราษฎรได้ทราบถึงข้อเท็จจริงในเรื่องนี้จะได้หรือไม่ ทั้งนี้ เพราะ
ปรากฏว่าราชบุรีค่อนข้างมากไม่อาจจะดำเนินการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนในขณะนี้ได้ เพราะเกรง
น้ำจะท่วม

นายพลตำรวจตรี ลม้าย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
ตอบว่า การสร้างเขื่อนแห่งนี้เมื่อสำเร็จแล้ว น้ำจะท่วม จะท่วมในรัศมีรอบบริเวณที่ทำการ
ประมาณ ๒ กิโลเมตร หรือเท่ากับพื้นที่ประมาณ ๘,๐๐๐ ไร่ น้ำที่ท่วมบริเวณดังกล่าวแล้ว
ทางราชการได้ออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืน เพื่อให้ราษฎรได้ไปหาที่อื่นอยู่ต่อไปแล้ว ราษฎร
มีสิทธิ์ที่จะถามกระทรวงเกษตร กรมชลประทาน และหน่วยงานที่ทำการก่อสร้างที่เขื่อนชัยนาท
ได้ทุกเวลา ยิ่งกว่านั้น โครงการเขื่อนเจ้าพระยาแห่งนี้ ได้นำเอาออกแสดงในงานฉลองรัฐ

ธรรมเนียมและงานใหญ่ ๆ หาดายแห่ง ได้ชี้แจงและหมายกามบริเวณน้ำที่จะท่วมให้ทราบอยู่แต่
ทั้งบนบกก็ยินดีที่จะแจ้งให้ทราบทุกโอกาส

เรื่อง การกู้เงินสหกรณ์ ของนายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ตามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสหกรณ์ ดังนี้

๑. ปรากฏว่าธนาคารสหกรณ์ไม่สามารถจ่ายเงินให้สมาชิกสหกรณ์ประเภทกู้ยืมได้
ถึง ๘ ล้าน ๖ แสนบาท ทำให้สมาชิกเดือดร้อนมาก ทั้งรัฐบาลได้แก้ไขอย่างไร ๒. สัญญา
ที่ธนาคารสหกรณ์ทำไว้กับธนาคารออมสินนั้น เนื้อหาเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินอย่างไรบ้าง
ถ้าไม่สามารถหาเงินได้ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ๓. รัฐบาลมีโครงการขยายการสหกรณ์
ออกไปกว้างขวางเพียงใด ขอทราบจำนวนสมาชิกสหกรณ์และจำนวนเงิน

พลเรือเอก หลวงยุทธศาสตร์ โภคผล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ ตอบว่า
ตามที่ท่านสมาชิกถามว่า ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ไม่สามารถจ่ายเงินให้สหกรณ์กู้ยืมเป็น
จำนวนถึง ๘ ล้าน ๖ แสนบาท เรื่องนี้ได้รับรายงานจากธนาคารเพื่อการสหกรณ์ว่า ความจริง
ในขณะนี้ธนาคารได้รับรายงานการกู้เงินจากสหกรณ์ต่าง ๆ เรื่อย ๆ มา และธนาคารยังไม่ได้
ออกเช็คจ่ายเงินให้สหกรณ์ไปเพียงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ เป็นเงินราว ๔ ล้านบาท ทั้งนี้
เนื่องจากสหกรณ์มีความต้องการเงินทุนสูงกว่าปกติ โดยเป็นผลเนื่องจากการที่สหกรณ์ประเมิน
ราคาที่ดินอันเป็นหลักประกันเงินกู้ของสมาชิกเพิ่มจากที่ได้ประเมินไว้ในปี ๒๕๒๐ อีกสูงกว่า
เท่าตัว ถึงกระนั้นยังเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด เพราะราคาที่ดินที่ได้ประเมินไว้เดิมมี
ค่ามาก สมาชิกได้รับเงินกู้ไม่พอความต้องการในการผลิตและขยายการทำนาให้มีรายได้เพียงพอ
แก่ครอบครัวซึ่งได้เพิ่มขึ้นทุกที จึงจำเป็นต้องมีเงินทุนเพื่อขยายที่ดินทำกิน โดยการบุกเบิกที่
รกร้างว่างเปล่าให้เป็นที่นา ซอกที่นาใหม่ บำรุงนาให้ได้ผลดี ซึ่งส่วนตัวหาหนะและอุปกรณ์การ
ทำนาให้เพียงพอแก่การทำนา ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการทำนา และอื่น ๆ ก็มีราคาสูงกว่า

ตกก่อนมาก ฉะนั้น หลังจากประเมินราคาที่ดินสูงขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นมา จำนวน
 สิทธิของสหกรณ์จึงสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งแต่เดิมปริมาณการกู้เงินของสหกรณ์เท่ากับจำนวนเงิน
 สหกรณ์นำส่งชำระคืนมีจำนวนไว้เรียกกัน โดยเฉพาะปี ๒๔๘๖ นี้ นับตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ ๓๐
 พฤศจิกายน ๒๔๘๖ ธนาคารได้ออกเช็คจ่ายให้สหกรณ์เท่ากับเงิน ๕๕,๕๑๘,๖๗๗ บาท และ
 จ่ายให้สหกรณ์ใหม่ ๗๓๒ ต่มาคม ก็เป็นเงิน ๒๒,๘๘๔,๕๕๕ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
 ๗๘,๔๐๓,๒๓๒ บาท อย่างไรก็ตาม คิดว่าในราวต้นเดือนธันวาคม ๒๔๘๖ ธนาคารคงจะได้รับเงิน
 กู้จากธนาคารออมสินและเงินสงเคราะห์ของสหกรณ์เพียงพอที่จะจ่ายกู้ที่ยังค้างอยู่ราว ๔ ล้านบาท
 ขึ้นได้

อนึ่ง หลังจากการเพิ่มราคาประเมินที่ดินดังกล่าว ปรากฏในจำนวนเงินที่สหกรณ์
 ขอกู้สูงกว่าจำนวนเงินที่สหกรณ์นำส่งชำระหนี้มาก เพราะเป็นระยะแรกที่สมาชิกได้รับเงินไป
 เพื่อขยายกรทำกิน เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้นพอแก่การครองชีพ แต่ในระยะต่อ ๆ ไป
 เมื่อความต้องการอันมั่นคงแล้ว จำนวนเงินกู้คงจะลดน้อยลง และเงินส่งจะสูงขึ้นเป็นลำดับ ฉะนั้น
 เป็นธรรมดาที่ในระหว่างนี้เงินทุนย่อมไม่พอแก่ความต้องการ ทั้งนี้ขอเสนอตัวเลขแสดงการกู้
 และส่งเงินของสหกรณ์ดังต่อไปนี้ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๖
 ธนาคารได้รับเงินกู้จากธนาคารออมสิน ๓๖ ล้านบาท รับจากกระทรวงการคลัง ๓๐ ล้านบาท
 รวม ๕๖ ล้านบาท และเงินที่สหกรณ์นำส่งชำระหนี้ ๒๖ ล้านบาท รวมทั้งสิ้น ๘๒ ล้าน ๖ แสน
 บาท ส่วนเงินที่ธนาคารจ่ายให้สหกรณ์ทั้งเก่าและใหม่ก็ ๖๘ ล้าน ๕ แสนบาท จ่ายชำระดอกเบี้ย
 และไถ่ถอนเงินกู้ ๘ ล้าน ๕ แสนบาท รวม ๗๕ ล้าน ๘ แสนบาท เพียงตัวเลขที่แสดงมานี้
 จะเห็นได้ว่า ธนาคารได้จ่ายเงินให้สหกรณ์ไปเกินกว่าธนาคารได้รับจากการกู้ และชำระเงินกู้
 ของสหกรณ์ถึง ๓ ล้าน ๓ แสนบาท นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายของธนาคารและอื่น ๆ อีก ตลอดจน
 เงินสดที่ธนาคารมีสำรองไว้ในมือขณะนั้น เป็นเงินที่ได้รับจากเงินฝากกระแสรายวันและ
 เงินฝากประจำทั้งสิ้น เรื่องนี้รัฐบาลได้ทราบตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๔๘๕ และได้พยายามแก้ไข
 โดยจัดการให้ธนาคารเพื่อการสหกรณ์กู้เงินสะสมของข้าราชการจากกระทรวงการคลัง คือ

รัฐสภาสาร

ในปี ๒๔๘๔ เป็นเงิน ๓๕ ล้านบาท ปี ๒๔๘๕ อีก ๖ ล้านบาท ในปี ๒๔๘๖ เป็นเงิน ๓๐ ล้านบาท
แล้วได้พยายามเร่งรัดให้ธนาคารออมสินจ่ายเงินกู้ให้ธนาคารให้มากยิ่งขึ้น

สัญญาที่ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ทำกับธนาคารออมสินนั้น โดยเฉพาะสัญญาเงิน
ครั้งที่ ๗ จำนวน ๓๐ ล้านบาท ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๔๘๖ มีข้อความเกี่ยวกับการ
กู้เงินดังนี้ ผู้ให้สัญญาจะจ่ายเงินให้ คู่กันแก่ ผู้กู้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนเงินที่ ผู้กู้ต้องการ
และตามกำลังเงินของผู้ให้กู้ ข้อความดังกล่าว ธนาคารออมสินได้เริ่มใหม่ ขึ้นในสัญญา
ครั้งที่ ๖ และครั้งที่ ๗ ทั้งนี้ เนื่องจากการทำสัญญาเงินครั้งที่ ๕ ได้ทำขึ้นเมื่อวันที่
มกราคม ๒๔๘๓ ธนาคารออมสินไม่สามารถจ่ายเงินกู้ให้แก่ธนาคารได้ตามความต้องการ และ
ต้องหยุดระงับการเบิกเงินไปชั่วระยะหนึ่ง เพราะธนาคารออมสินมีภาระต้องจ่ายเงินกู้หลายทาง
ด้วยกัน ประกอบกับธนาคารเพื่อการสหกรณ์ได้กู้เงินจากธนาคารออมสินมาเป็นจำนวนหลาย
คราว เป็นเงินหลายล้านบาท จึงทำให้ธนาคารออมสินต้องเพิ่มเงื่อนไขดังกล่าวแล้วในสัญญา
สำหรับเงินกู้ครั้งที่ ๗ จำนวน ๓๐ ล้านบาทนี้ ธนาคารได้ขอเบิกกลับมาแล้วเป็นจำนวน ๓๖ ล้าน
บาท ยังคงค้างอยู่อีก ๓๔ ล้านบาท รวมเงินกู้จากธนาคารออมสินตั้งแต่สัญญาเงินครั้งที่ ๓ จน
ถึงขณะนี้ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓๐๗,๐๗๕,๐๐๐ บาท เมื่อธนาคารออมสินไม่สามารถจะรับรอง
ได้ว่า จะให้ธนาคารกู้เงินได้ตามความต้องการด้วยเหตุผลดังกล่าว ธนาคารจึงจำเป็นต้องมี
ปฏิบัติการ มิฉะนั้นก็ไม่อาจกู้เงินจากธนาคารออมสินได้ อย่างไรก็ดี ธนาคารออมสินก็
พยายามให้ธนาคารกู้เงินได้อย่างน้อยเดือนละ ๓-๒ ล้านบาท และบางคราวก็ให้ ถึงเดือนละ
๕ ล้านบาท

รัฐบาลมีโครงการที่จะขยายสหกรณ์ประเภทหาทุนออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โครงการ
นี้เรียกว่า "โครงการขยายการสหกรณ์ประเภทหาทุน ๕ ปี" คือตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๖ จนถึง
พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งกำหนดว่าจะเปิดสหกรณ์ประเภทหาทุนในท้องที่ใหม่ปีละ ๒ จังหวัด และ
๓๕ อำเภอ ประมาณว่าจะตั้งสหกรณ์เพิ่มขึ้นได้ในจังหวัดใหม่ และจังหวัดที่ตั้งสหกรณ์
แล้วปีละ ๕๐๐ ต่มาคม เนื่องจากทางราชการได้ประเมินราคาที่ดินสูงชันเพื่อให้สมาชิกสหกรณ์

ได้มีโอกาสดำเนินการให้ลงทุนในการส่งเสริมการมติดำเนินการ เพราะเวลานี้ค่าจ้างแรงงาน ค่า
 เครื่องใช้ในการผลิตกรรม ราคาวัสดุพาหนะที่ต้องใช้ งาน ตลอดจนค่าครองชีพอยู่ในระดับสูง
 ู้มากกว่าแต่ก่อน จึงประมาณว่าสหกรณ์ที่ตั้งใหม่จะต้องใช้ทุนประมาณ ๕ ล้านบาท ตั้งแต่
 ๒๐๐ ตุลาคม จะต้องใช้เงินทุนมีดะ ๒๐ ล้านบาท ส่วนสหกรณ์เก่าซึ่งในวันสิ้นปี ๒๔๙๕ มี
 ทุน ๘,๘๕๐ ล้านบาทนี้ ก็ได้ปรับปรุงราคาประเมินที่ดินของสมาชิกให้สูงขึ้น เพื่อเปิดโอกาส
 ให้สมาชิกได้กู้เงินไปใช้จ่ายในการประกอบอาชีพให้เพียงพอในระยะ ๓ ปีแรก คือ ๒๔๙๖ —
 ๒๔๙๗ ประมาณว่าจะต้องใช้เงินทุนในการปรับปรุงสหกรณ์เก่ามีดะ ๒๐ ล้านบาท ส่วน ๒ ปี
 หลัง คือ พ.ศ. ๒๔๙๘ และ พ.ศ. ๒๕๐๐ จะใช้ทุนสำหรับปรับปรุงสหกรณ์เก่ามีดะ ๕ ล้านบาท
 ตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าจะต้องใช้เงินทุนสำหรับสหกรณ์ตั้งใหม่ และเงินทุน
 สำหรับปรับปรุงสหกรณ์เก่าใน พ.ศ. ๒๔๙๖—๒๔๙๗ มีดะ ๕ ล้านบาท และใน พ.ศ. ๒๔๙๘—
 ๒๕๐๐ มีดะ ๒๕ ล้านบาท โดยประมาณว่าจะตั้งสหกรณ์ใหม่ได้ตามโครงการนี้ รวมทั้งสิ้น
 ๒,๕๐๐ ล้านบาท

เรื่อง รถยนต์นอกโควตา ของนายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) ตามรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยได้มีบริษัทห้างร้านซึ่งทำการค้ารถยนต์ได้ตั้งรถยนต์ ซึ่งยังมีได้รับอนุมัติให้นำ
 เข้าตามโควตาเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนนับร้อย ๆ คัน ซึ่งการที่บริษัทห้างร้านดังกล่าวตั้งรถยนต์
 เข้ามาก่อนได้รับอนุมัติเช่นนั้น ย่อมมีช่องทางที่จะทำให้ผู้กล่าวขวนถึงการบริหารงานของ
 กระทรวงเศรษฐกิจไปในทางอกุศลได้ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นตักแจ้งชัด ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า
 ๑. ตามปกติกระทรวงเศรษฐกิจได้อนุมัติให้บริษัทห้างร้านนำรถยนต์นั่งเข้ามาเพื่อการค้าขายหนึ่ง
 เป็นจำนวนกี่คัน บริษัทใดได้รับเท่าใด ๒. นอกจากการอนุมัติเพื่อการค้าตามปกติดังกล่าว
 แล้ว กระทรวงเศรษฐกิจได้อนุมัติเป็นพิเศษอย่างใดบ้างหรือไม่ และมีวิธีการปฏิบัติอย่างไร

กระทรวงเศรษฐกิจการทราบดีหรือไม่ว่ามีบริษัทห้างร้านตั้งรถยนต์เข้ามาโดยยังมีได้รับอนุมัตินับร้อย ๆ คัน และกระทรวงเศรษฐกิจจะจัดดำเนินการอย่างไรต่อไป

พลจัตวา สิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ตอบว่า

๑. กระทรวงเศรษฐกิจอนุมัติโควตาให้บริษัทห้างร้านนำรถยนต์เข้ามาเพื่อการค้าในปีประมาณ ๒ พันคันเศษ รายชื่อบริษัทใดเท่าใดนั้น เป็นของที่ไม่วางจะนำมาแจ้งในที่นี้ ถ้าท่านมีความประสงค์อยากจะขอ ดู ข่าพเจ้าก็พร้อมที่จะให้ดูทุกเมื่อ ๒. นอกจากการอนุมัติเพื่อการค้าตามปกติแล้ว กระทรวงเศรษฐกิจอนุมัติเป็นพิเศษในกรณีที่เหมาะสม เช่น ข้าราชการไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศภายหลัง ถูกส่งย้ายกลับ เข้ามาประจำในประเทศไทย เมื่อมีรถนั่งใช้อยู่ก่อนทราบคำสั่งย้าย โดยมีหลักฐานถูกต้องก่อนอนุญาตให้เข้า ชาวต่างประเทศผู้มีเอกสิทธิ์ในทางการทูตที่ยังไม่มีรถยนต์นั่งส่วนตัวใช้ อนุญาตให้เข้าได้คันละหนึ่งคันภายในระยะเวลา ๓ ปี แต่ถ้าเป็นคดีเอกอัครราชทูตหรืออัครราชทูตก่อนอนุญาตให้ ๒ คัน ภายในระยะเวลา ๓ ปี หรืออย่างเช่นบรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ที่ยังไม่มีรถยนต์นั่งใช้ส่วนตัว ก็อาจขออนุญาตได้คันละหนึ่งคัน ซึ่งขณะนั้นได้มีผู้ขออนุญาตไปและได้อินอนุญาตไปบ้างแล้ว นอกจากนี้ยังมีหน่วยราชการขอซื้อโดยใช้งบประมาณแผ่นดิน และจดทะเบียนในนามของหน่วยราชการ โดยบริษัทที่ได้รับโควตาให้ ตั้งรถยนต์นั่งยินยอมขายโดยทางกระทรวงเศรษฐกิจควบคุมราคา เพื่อให้กำไรไม่เกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๓. ทางกระทรวงเศรษฐกิจทราบว่าผู้นำรถยนต์เข้ามาติดอยู่ที่ศุลกากรเป็นจำนวนร้อย ๆ คัน แต่ว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องของผู้นำเข้ามาเอง เพราะว่าบรรดาผู้ประกอบการค้าในเรื่องการค้ารถยนต์นั้นทราบดีอยู่แล้วว่าได้มี กฎกระทรวงในการควบคุมการนำเข้าซึ่งรถยนต์ เมื่อท่านจะทำการค้าขายหรือนำรถยนต์ประเภทนี้เข้ามาในราชอาณาจักรก็จะต้องขออนุญาตต่อกระทรวงเศรษฐกิจเสียก่อน แต่บรรดาพ่อค้าหรือผู้ที่นำเข้าเหล่านี้หาได้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนไม่ แม้เรื่องนี้เป็นเรื่องของบุคคลแต่ละบุคคลที่ได้กระทำไป ทางกระทรวงเศรษฐกิจไม่สามารถจะเอื้อเพื่อให้ประการใด ส่วนการจะจัดการอย่างไรนั้นเป็นระเบียบการของศุลกากร ไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงเศรษฐกิจ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖ (วิสามัญ ๒) วันพฤหัสบดี
ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘)
นายพร มลิตอง (สมุทรสาคร) เป็นผู้เสนอ

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ มีใจความ
สำคัญว่า แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้คนไทยประชุมแตกเบียด
ความคิดความเห็นกันในทางการเมืองโดยเปิดเผยได้

เมื่ออภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติไม่รับหลักการ ร่างพระราชบัญญัตินี้จึง
เป็นอันตกไป

ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๒) นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์)
และนายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) เป็นผู้เสนอ

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ มีใจความ
สำคัญว่า เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ บางมาตราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เมื่ออภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องขึ้นชั้นปรึกษา ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ จึงเป็นอันตกไป

★

**ธนาคารออมสินเป็นธนาคารเพื่อการออมทรัพย์
รับฝากเงินเป็นรายย่อย มีบริการรับใช้หลายประเภท**

การออมสิน ฝากเพื่อเรียก ฝากประจำ สลากออมสินพิเศษ พันธบัตร
ออมสิน สงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ฝากโอน รับ-จ่าย ฝากเพื่อเดินทาง
การธนาคาร ฝากกระแสรายวัน ฝากประจำรายปี

ธนาคารออมสิน รัฐบาลเป็นประกัน
สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่สี่แยกคอกวัว ถนนราชดำเนิน พระนคร
มีสาขาและตัวแทนทั่วประเทศ

เสาไฟฟ้า

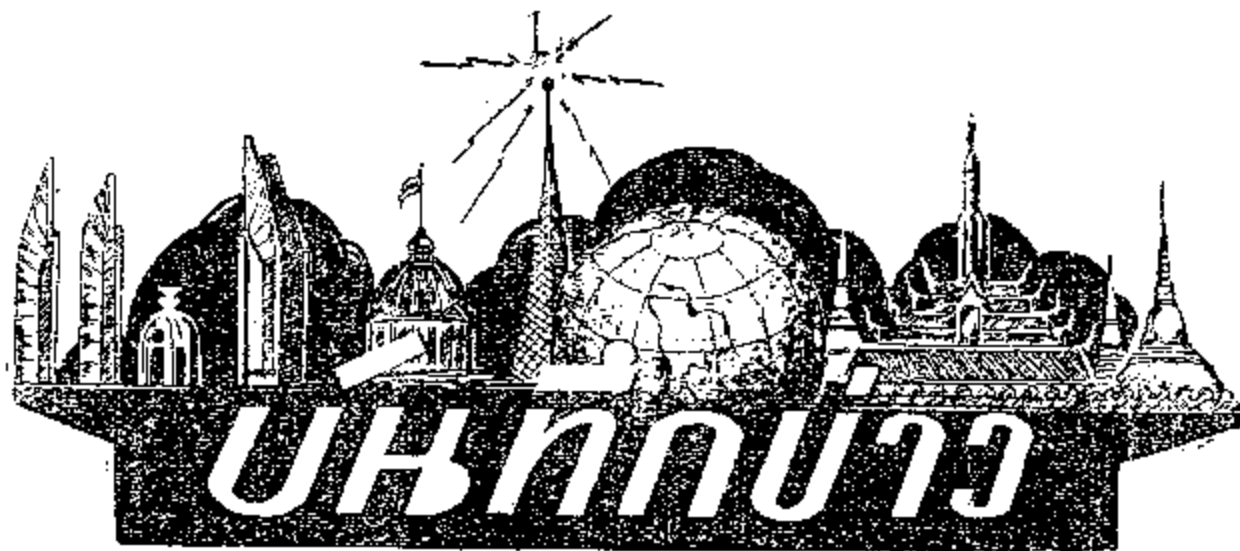
เพื่อความสวยงามและคงทน
จงใช้เสาไฟฟ้าคอนกรีตภายในบ้านของท่าน
สั่งซื้อได้ที่ กองช่างไฟฟ้า

การไฟฟ้ากรุงเทพ

โทร. ๒๒๐๐๐

LI RT

คณะครู กำนันผู้ใหญ่บ้าน คนขายัน และสมาชิกสภาจังหวัด เข้าชม
สภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ค.ศ. ๑๙๖๖ เวลา ๘.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ ครูสภาได้นำคณะครูทั่ว
ราชอาณาจักร มีจำนวนประมาณ ๘๐๐ คน เข้าชมที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ณ พระที่นั่ง
อนันตสมาคม โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้คอยต้อนรับ เมื่อ
ได้ชมและได้รับคำอธิบายแล้ว จึงได้ลากลับไปเมื่อเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น.

วันเดียวกันนี้ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ และหัวหน้า
กองอนามัยสงเคราะห์กรมประชาสงเคราะห์ได้นำหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน
คนขายันประจำอำเภอ ตำบล และสมาชิกสภาจังหวัดทั่วราชอาณาจักร ในระหว่างที่เข้ามา
อบรมที่ศูนย์ศึกษาในจังหวัดพระนคร มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๘๓๕ คน เข้าชมสภาผู้แทนราษฎร
จนเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. จึงได้ลากลับไป

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งหนังสือรัฐสภาสารไป เพื่อแจกจ่าย อภินัน-

LIART

ทนายการแก้ก้านผู้ใหญ่บ้าน คนชนชั้นประจำอำเภอ, ตำบล และตําหนักสภาจังหวัด เพื่อเป็นที่ระตักในการมาเยี่ยมกันโดยทักกัน

ชาวต่างประเทศ

สหรัฐอเมริกาให้เหตุผล ๑๐ ประการที่ไม่ยอมรับรองจีนคอมมิวนิสต์

นายเฮนรี แคมบอต ลอคค้ ผู้แทนอเมริกันประจำสหประชาชาติแสดงถึงเหตุผล ๑๐ ประการที่ทำให้สหรัฐอเมริกา ต้องคัดค้านความพยายามประการต่าง ๆ ของจีนคอมมิวนิสต์ ที่จะเข้าเป็นภาคีสหประชาชาติ เหตุผลเหล่านั้นมีดังนี้

๑. จีนคอมมิวนิสต์สนับสนุนการรุกรานในอินโดจีน โดยให้ความช่วยเหลือแก่เวียดนามกันอย่างมากมาย รวมทั้งตั้งที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคไปช่วยด้วย
๒. จีนคอมมิวนิสต์คัดค้านความมุ่งหมายและหลักการของสหประชาชาติ
๓. เป็นผู้รุกรานในเกาหลี
๔. เข้ายึดครองดินแดนซีเบตซึ่งปราศจากการป้องกัน
๕. เป็นผู้อุปถัมภ์กระบวนก่อการร้าย ที่มุ่งโค่นอำนาจรัฐบาลในมลายูและประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นอาเซียตะวันออกเฉียงใต้
๖. ก่อการุณกรรมแก่ทหารอเมริกัน และทหารชาติอื่น ๆ ที่ปฏิบัติ การรบในเกาหลี
๗. ยังคงกักตัวพลเรือนอเมริกันไว้ ๓๒ คน ให้ตกอยู่ภายใต้ภาวะการณ์อันป่าเถื่อน โดยไม่เผยแพร่ข้อกล่าวหาให้ทราบ
๘. เถกเถรและเผยแพร่หลักฐานปลอมที่ว่า สหรัฐอเมริกาทำสงครามแพร่เชื้อโรค
๙. ดังทหารหมู่เซตยศึกกันด้านคนและมังคัมเซตยอีกหลายล้านให้เป็นทาสแรงงาน และ
๑๐. ข่มขู่ยึดเงินจากชาวจีนในภาคพื้นโพ้นทะเลหลายล้านดอลลาร์ เพื่อให้ข้อความปลอบภัยและความคุ้มครองให้แก่ญาติ พี่น้องที่อยู่ในแผ่นดินจีนใหญ่จีน

ท่านผู้ซื้อสลากกินแบ่ง ฯ

จะประสบโชคหลายชั้น

ก่อนนอกจากมีหวังได้ถูกรางวัลแล้ว ท่านยังจะมีใจคง่องแผ้วเมื่อไปชมการ
ออกสลาก กำหนดวันที่ ๖-๑๒-๑๘-๒๔ และ ๓๐ ของทุก ๆ เดือน โดยมีคนตรี
จำอวด ไว้อ้อนรับท่าน มีอาหารและเครื่องดื่มจำหน่ายราคาพอสมควร ตอนกลางคืน
ของวันออกสลาก และทุก ๆ วันเสาร์มีการตลาดที่เวทีกลางน้ำ สุภาพชนเข้าร่วม
รื่นเริงได้ทั่วกัน

โปรดอย่าพลาดโอกาสอันสำคัญนี้เสีย

รายนามคณะกรรมการบริหารสลากกินแบ่งรัฐบาล

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์	ประธานกรรมการ
พลโท พระยาสิทธิราชเดโชไชย	กรรมการ
พลตรี พระสุริยสัจย์	กรรมการ
พระยาคชาทรบดี	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
นายโชติ คุณะเกษม	ผู้อำนวยการ
นายกระวี ฉัตรภูต	รองผู้อำนวยการ
นายสงวน จันทรสาขา	เลขานุการทั่วไป

LIART

ถ้าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งเอเชีย เพื่อการอุตสาหกรรม

และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร

อ. บ. อ.

โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒, ๓

สมุดและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ส.

ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระดาษ ฯ

อาคาร ก. สีแยกคอกวัว

จะได้ราคาพิเศษ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๖๕๓

“ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมา^๕ ใช้คำพูดเพียงกลาง ๆ ว่าเพื่อกิจการใด ๆ อันเป็นสาธารณูป-
โภคโดยหาได้คำนึงถึงว่าจะมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดหรือไม่ เพราะฉะนั้นจึงทำให้สงสัย
ที่รัฐบาลจะให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แต่ใจความเป็นการที่ขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกผู้^๕มีเกียรติมีความ
สงสัย ทางรัฐบาลขอ^๕แจ้งดังนี้ ความในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ที่จะแก้ไข^๕ ได้ออกเอาข้อความเดิมในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗
มาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความในข้อต้นของมาตรา ๕ ประโยคที่ว่า “อสังหาริมทรัพย์ซึ่ง
รัฐบาลต้องการเพื่อกิจการใด ๆ อันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันจำเป็น” ^๕นี้เป็นข้อความ
เดิมในพระราชบัญญัติเวนคืน พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้น และนอกจากนั้นตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ^๕
ก็มีได้บ่งว่าเพื่อกิจการใด ๆ อันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันจำเป็น^๕ ก็ตามที่รัฐบาลจะเวนคืน ที่ดินเพื่อเอามาใช้สำหรับ
ประโยชน์แห่งรัฐ^๕นั้นย่อมต้องการเวนคืนแต่เฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ และนอกจากนั้นยังมีการ
ปฏิบัติซึ่ง เมื่อได้เวนคืน แล้วก็จำเป็น ต้อง เสนอบประมาณ เข้ามาเพื่อ ดำเนินการ ตาม พระราช-
บัญญัติเวนคืน^๕นั้น ๆ ซึ่งจะจำเป็นหรือไม่จำเป็นก็สุดแล้วแต่สภาผู้แทนราษฎรจะกรุณาให้งบประมาณ
อีกข้อหนึ่งด้วย แล้วนอกจากนั้นความในมาตรา ๕ ^๕ก็เป็นความรวมในพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ แต่เดิมข้อความหลาย ประการซึ่งมีในบทบัญญัติของรัฐ-
ธรรมนูญมาตรา ๒๘ ลงไปเท่านั้นเอง ไม่มีข้ออื่นที่เพิ่มเติมแต่ประการใด

นายทิม ไชยงยศ (ศรีสะเกษ) : ผมได้ดูกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ^๕
แล้ว ก็รู้สึก^๕ว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่...) แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๙๕ ^๕นี้จะไม่จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้เลย เพราะแม้จะไม่ออกกฎหมาย
ฉบับนี้^๕ กฎหมายรัฐธรรมนูญก็เป็นแม่บทให้เราออกพระราชบัญญัติเวนคืนได้อยู่แล้วจึงใคร
เรียนถามรัฐบาลว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์^๕นี้ออกมาเพื่อประโยชน์อัน
ใดถ้าจะไม่ออกกฎหมายพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ใน ที่ต่าง ๆ เราก็ออกมาเวนคืน

ได้โดยไม่ได้อาศัยกฎหมายฉบับนี้ตามธรรมดากฎหมายเหมือน กันจะเป็นแม่บทให้ออก กฎหมาย
นั้นเป็นแต่เพียงแม่บทให้ออกพระราชกฤษฎีกาออกกฎกระทรวงตลอดจนแบบแผนต่าง ๆ เท่านั้น
กระผมจึงเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรที่จะออกกฎหมายพระราชบัญญัติเวนคืนนี้เพราะตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๘ ก็ให้โอกาสอยู่แล้วนั้นประการหนึ่ง และเมื่อเราออกกฎหมายไปแล้วข้อความไม่ชัด
รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ก็เป็นอันใช้เป็นกฎหมายได้ จึงใคร่ขอให้รัฐบาลขอให้กระผมทราบ
ด้วย

ร้อยโท พัฒน์ ณ กลาง (ปราจีนบุรี) : ครึ่งนี้เป็นครั้งแรกนับแต่กระผมเป็น
ผู้แทน ที่จริงในเรื่องการออกพระราชบัญญัตินี้กระผมมีความข้องใจเป็นอันมากในทำนองเดียวกับท่าน
สมาชิกที่กล่าวเมื่อก่อน เพราะเหตุว่าดังเกิดวิบัติปฏิบัติในการออกพระราชกฤษฎีกาเรา
ก็ออกกันอย่างฟุ่มเฟือยจนกระทั่งแม้มีการประชุมเมื่อคราวที่แล้วเพื่อ การเวนคืนทรัพย์สินของเอก
ชนคนเดียวก็นำออกกันได้แล้วก็ออกกันซ้ำเรื่อยมา เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเท่าที่มีอยู่แล้วนั้นเป็น
การพอเพียงที่จะปรึกษาหารือสำหรับออกพระราชกฤษฎีกาจึงไม่เห็นสมควรที่จะออกเป็นพระราช
บัญญัติ นี้กระผมขอคัดค้าน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอชี้แจงว่าจำเป็นจะต้อง
ออกเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้สอดคล้องความจริงตามรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๘๒ หรือในกฎหมาย
ว่าด้วยเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ๒๔๗๘ มาตรา ๕ ฉบับเดิมที่ยังไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมนี้ให้อำนาจเวน
คืนแก่รัฐนั้นได้เป็นจำนวนน้อย คือเพื่อรักษาสาธารณประโยชน์และเพื่อการเหมืองแร่เท่านั้น
แต่ในเวลานี้รัฐบาลจำเป็นจะต้องเวนคืนที่ดินสำหรับประโยชน์แห่งรัฐและประชาชนให้กว้างขวาง
ออกไปด้วยจึงจำเป็นจะต้องเพิ่มเติมในกฎหมายนี้ แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่ามีใน
มาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแล้วไม่จำเป็นที่จะออกกฎหมายฉบับนี้อีก ความจริงในรัฐธรรมนูญ
นั้นไม่เฉพาะแต่ในเรื่องมาตรา ๒๘ เท่านั้นซึ่งให้อำนาจให้ปฏิบัติอย่างโน้นอย่างนี้ได้ มีอยู่หลาย
มาตรา รัฐธรรมนูญนั้นไม่มีบทบัญญัติบังคับรายละเอียดเป็นหลักปฏิบัติแต่มีหลักการใหญ่ ๆ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เท่านั้น เพราะฉะนั้นในการที่เราต้องตราพระราชบัญญัติต่อจากรัฐธรรมนูญออกมาก็คือเพื่อกำหนด
รายละเอียดลงไปอีกชั้นหนึ่งว่าตามที่รัฐธรรมนูญได้บอกไว้กว้างขวางเช่นนั้น รายละเอียดซึ่ง
ไม่ขัดกับ รัฐธรรมนูญ นั้นก็จำเป็น ต้องตราเป็น กฎหมาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในกระ ทรวง ทบวงกรม
ต่าง ๆ ได้ยึดถือเป็นข้อปฏิบัติเพื่อที่จะได้มอบอำนาจกิจการนั้น ๆ ซึ่งในรัฐธรรมนูญไม่มีให้แก่
กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งหรือทบวงกรมใดกรมหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการในงานนั้น ๆ เพราะฉะนั้น
จึงมีความจำเป็นว่าสิ่งใดที่มีในรัฐธรรมนูญแล้ว ก็จำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติชั้นอีก
ชั้นหนึ่งด้วยเหตุดังนี้ และนอกจากนั้นในการที่จะตราเป็นกฎหมาย ที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งของเรา
ได้ออกกฎหมายกันเพิ่มเติมเพียง ทางรัฐบาลเองก็รู้สึกว่าคุณคราวที่ได้มาประชุม ในวันพฤหัสบดีก็ได้
พิจารณากฎหมายของฝ่ายคณะรัฐมนตรีและของฝ่ายผู้แทนราษฎรอีกด้วยเป็น จำนวนมากอยู่แต่
ว่าเมื่อระดัดถึงหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรก็มีหน้าที่ไปในทางนิติบัญญัติ ฉะนั้นถ้าสภาพไม่
พิจารณาออกกฎหมาย สภาพนั้นก็ไม่ต้องทำหน้าที่อะไร ก็หวังใจว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรเข้าใจหน้าที่ของท่าน คือนั่งพิจารณาออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นทุกวันนี้พฤหัสบดีจะต้อง
มีกฎหมายซึ่งความจริงในหน้าที่ของรัฐบาลไม่ต้องอยู่ก็คืออย่างกระทรวงตาม ความจริงรัฐบาล
เองพูดถึงทางใจเอง ไม่อยากตอบ แต่ว่าด้วยหน้าที่ จำเป็นต้องตอบเพื่อให้ประชาชนได้ทราบ
ก็หวังใจว่าเช่นเดียวกัน กฎหมายซึ่งรัฐบาลเสนอมาก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติจะต้อง
พิจารณา หวังใจว่าท่านจะทนพิจารณาไปตามหน้าที่ของท่าน

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม) : ที่ผมลุกขึ้นมา นี้ไม่ใช่ค้าน แต่มีข้อสงสัย
มีข้อความบางประการในวรรคท้าย เพื่อมิได้ตกลงในเรื่องการนี้ไว้เป็นอย่างอื่น คำว่า "ตกลง"
นี้หมายความว่าอย่างไร หรือควรจะใช้คำว่าตกลงอย่างนี้หมายความว่าอย่างไร หรือควรจะใช้
คำว่ามีได้บัญญัติในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างนี้ไม่เข้าใจ โปรดชี้แจงด้วย

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งเกียรติ
ถาม นั้นก็เป็นความ เดิมในมาตรา ๕ ของ พระราช บัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗

และความใน คอนนี้เข้าใจว่ามี พระราชบัญญัติบาง ฉบับที่ให้อำนาจการ โอนให้แก่ กระทรวงอื่น หรือมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเขตประทานเป็นต้น เช่นในการเวนคืนที่ของกรมชลประทานของ กระทรวงเกษตร กรมชลประทานทำได้

นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) : ในร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมาข้าพเจ้า ขอสนับสนุนเพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติเดิมนั้นอนุญาตตามหลักฐานมีไว้พร้อมแล้ว คือรัฐบาล มีเหตุที่จะเวนคืนได้เพียง ๒ เหตุอย่างก็ทราบ แต่ว่าโดยข้อเท็จจริงนั้นนายกรัฐมนตรืท่านไม่ได้ แสดงให้สภาทราบว่าการเวนคืน บางรายรัฐบาล ต้องแพ้ความในศาล เช่นอย่างว่าการเวนคืนที่ดิน มิ่งรมบุรีเพื่อสร้างโรงพยาบาลทหารเรือ ในคดีเรื่องนี้ศาลเห็นว่าการสร้างโรงพยาบาลทหาร เรือไม่ใช่สาธารณูปโภค ก็เป็นเหตุให้รัฐบาลแพ้ความเอกชนไป ข้าพเจ้าคิดว่าเจตนาของ รัฐบาลใน การเสนอร่าง พระราชบัญญัตินี้ก็ เพื่อ จะให้ เหตุผลในการเวน คืนที่ดิน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อย่างว่าจะโอนอะไรไม่ได้เราอ้างว่าเพื่อป้องกันประเทศโดยตรง อย่าง โรง พยาบาลทหารเรือ อย่างนี้ ส่วนที่สาธารณูปโภคนั้นเรากำกับได้ทั่วไปแล้ว นอกจากนี้แล้วขยายขีดออกไปอีก หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรหรือประโยชน์ของรัฐอื่น ๆ อีก ถ้าเรากล่าวรัฐเป็นผู้ทรงอำนาจสูง สุดในประเทศชาติ เราแล้วใน การ โอน ทรัพยากรหรือ ประโยชน์อย่างอื่น แก่รัฐย่อมเป็น การสมควร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนว่าสมควรจะออกร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายต่อไป

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าคิดว่าในการที่เรามานั่งประชุมสภา พร้อมเพรียงกันนี้คงมีใช้เพียงเจตนาจะออกกฎหมายแต่อย่างเดียว ปัญหาใหญ่ก็คือว่าเราต้อง ควบคุมรัฐบาล และรักษาสิทธิของประชาชนอีกด้วยข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดหรือยกตัวอย่างเห็นว่า กฎหมายนี้ออกมาเพื่อรอนสิทธิประชาชนในทางที่ไม่ชอบ ถึงแม้ว่าจะเป็นการถอดคดีต้องกับ รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ก็ตาม แต่ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องพูดคัดค้านไม่เห็นด้วยในหลักการอัน

ในหลักการเดิมคือในพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๒ หลักการ ใหญ่ในการที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นเขาได้วางไว้ดีมาก และพระราชบัญญัตินี้ก็ออกภาย

ถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๔๗๕ เป็นกฎหมายที่เราที่ถกกันว่า รัฐธรรมนูญในขณะนั้นอาจจะ
 บังคับบรรณันท์ในการที่คุ้มครองบังคับสิทธิในกรรมสิทธิ์ของประชาชนเขา แต่ถึงกระนั้นก็ตาม
 ก็พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เขาก็ได้เขียนจำกัดจำเขี่ยไว้ว่าจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 โดยใช้อำนาจของรัฐจะทำได้เพียง ๒ กรณี คือ กรณีที่เกี่ยวกับประโยชน์ส่วนรวมจริง ๆ และ
 ให้เหตุผลมีผลอันน่าจะต้องทำเช่นนั้น คือว่าเกี่ยวกับการค้าขายรูปโภคหรือการเหมืองแร่ ซึ่ง
 เหมืองแร่ นั้น ในสมัยราชาธิปไตยเขาก็มีพระราชบัญญัติได้เป็นหลักแต่ก็ได้ตั้งเงื่อนไข
 ให้แยกเป็นสาธารณูปโภค แล้วต่อมากฎหมายรัฐธรรมนูญที่ร่างกันขึ้นมาใหม่ก็ระมัดระวังว่า
 ถ้าหากจะไม่ประมาณก็อาจจะถูกคำหยาบคายมากในการที่ขยายสิทธิของรัฐเข้าไปอีกเกินขอบเขต
 คือว่าเข้าไปยุ่งจนกระทั่งถึงว่ารัฐต้องการอะไรแล้วเป็นค้องได้ทั้งนั้น ประโยชน์ของรัฐเห็นชอบ
 ประโยชน์ส่วนบุคคลทั้งนั้น ถึงจะจำเป็นแค่ไหนไม่จำเป็นแค่ไหน, ถ้ารัฐเห็นจำเป็นค้องเขาหมด อาจ
 จะเวนคืนเขาที่ดินไปให้พรรคพวกก็ได้ ไม่มีที่อยู่ก็เวนคืนเขาไปให้ อ่างเขาคความจำเป็น
 ของรัฐขนาดอย่างเดียว ถ้าอ่างเขาคความจำเป็นอย่างนี้ ไม่เคารพกรรมสิทธิ์ของประชาชนโดย
 คำเป็นของรัฐขนาดอย่างเดียวก็น่าจะมีผิดอะไรกับสภาพของมุสโสลินีซึ่งมุสโสลินีก็เคยว่าถ้อยความ
 ประโยชน์ของรัฐค้องอยู่เหนือประโยชน์ของคนอื่น นี่เราก็มายู่ในข่ายที่ว่าเราไม่ได้เดินตาม
 ระบอบรัฐธรรมนูญที่ให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของประชาชนกลับขยายให้อำนาจของ
 รัฐมนตรีเข้าไปล่วงเกินจนกระทั่งว่าคนอาจทำอะไรไม่ได้ทั้งนั้น ไม่ใช่เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ใน
 กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ที่เขียนไว้ แม้แต่อสังหาริมทรัพย์ก็ตามไม่รู้ถ้าแผ่นดินค้องการ
 แผ่นดินหมายความว่ารัฐขาด ถ้ารัฐขาดค้องการเขาได้หมด ถ้าเป็นอย่างนั้นตามร่างกฎหมายนี้
 ตกลงไม่ใช่มาบังคับออกกฎหมายอย่างเดียวก เราควบคุมรัฐขาด นอกจากควบคุมเราค้องรักษาสิทธิ
 ของประชาชนด้วย เราจะปล่อยให้รัฐขาดนี้แก้กฎหมายเพื่อให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญซึ่งไม่
 รักษาสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน มีประโยชน์อะไรที่เรามานั่งประชุมอยู่ ข้าพเจ้าคิดว่า
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ น่าจะ แก้มาก กว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ข้าพเจ้าไม่มีความเห็นพ้องด้วย ยากจะขอร้อง เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่เราควรศึกษาสิทธิของประชาชนเรามากกว่ารัฐบาล เราจะปล่อยให้รัฐบาลทำตามความพอใจไม่ได้ สิ่งใดที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลถ้าปล่อยให้รัฐบาลทำได้ตามความพอใจ มีพรรคการเมืองคนเดียวได้ทำอะไรทำคนเดียวได้จะเดินที่เดินของใครก็ได้ เราจะตั้งบ้านคอมมิวนิสต์ทำไม เป็นคอมมิวนิสต์มีดีกลัวหรือเพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าเราไม่ควรที่จะมานั่งอยู่เฉย ๆ ณ ที่นี้ ขอย้ำไปยกมือให้รัฐบาลจะเป็นที่สงสัยที่สุด ในที่นี้มันก็ปรากฏว่าระบบนิติและสมาชิกประเภทหนึ่งบางคนอย่างข้าพเจ้าอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจอะไร แต่เพื่อคุ้มครองรักษาความเป็นธรรม รักษาสิทธิหน้าที่ก็ขอให้ช่วยกันเต็มที่หน่อย

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอชี้แจง สำหรับ สมาชิกผู้เกี่ยวข้องรายแรกที่ว่า ได้ออกพระราชบัญญัติเวนคืน พ.ศ. ๒๔๗๗ ที่กำลังพิจารณาอยู่ในที่นี้ก็เนื่องจากรัฐบาลแพ้ความสำหรับโรงพยาบาลแห่งกองทัพเรือนี้ ในเรื่องนี้ขอแสดงว่าไม่เป็นความจริง ในการที่เป็นรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดิน ข้าพเจ้าและรัฐมนตรีนี้มิได้มีเจตนาจะเจาะจงออกกฎหมาย มาเพื่อที่จะ บังคับ สำหรับประโยชน์แต่ส่วนใดส่วนหนึ่งโดยเฉพาะก็หาไม่ หากแต่ว่าประสงค์จะทำเพื่อสำหรับสาธารณประโยชน์จริง ๆ และในการแก้ไข ยืนยันในหลักการและเหตุผลว่า ได้แก้ไขไปตามมาตรา ๒๘ แห่งรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะข้อมความจำเป็นรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ จึงขอประธานอนุวัติต่อท่านประธานสภา ขอได้อ่านรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีข้อความชัดอย่างนี้ “มาตรา ๒๘ รัฐย่อมเครพต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชนมาเป็นของรัฐจะกระทำมิได้เว้นแต่จำเป็นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศโดยตรงหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินกรรมชาติหรือประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น และต้องชดใช้ค่าทดแทนอันเป็นธรรมให้แก่เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิ บรรดาที่ได้รับเสียหายในการโอนกรรมสิทธิ์นั้น” ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าข้อความมาตรา ๕ ที่กำลังพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้ ก็ได้เอามาจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ แห่งราชอาณาจักร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๖๖๓

จักรไทย จึงเสนอไว้ในเหตุผลของพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ในข้อต้นแล้ว ต่อมาท่านสมาชิก
อีกผู้หนึ่งได้ขึ้นมาชี้แจงต่อสภาโดยชักชวนหรือชี้แจงให้สมาชิกในสภา เพื่อให้เข้าใจว่าไม่
ควรจะมีหลักการอื่น โดยที่อ้างเหตุผลว่าเป็นหลักสำคัญ เพราะรัฐบาลจะต้องระมัด
ระวังสิทธิของผู้อื่น และนอกจากนั้นยังกล่าวความย้อนที่ข้าพเจ้ากล่าวในข้อต้นว่า รัฐสภา
นั้นเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ย่อมที่จะพิจารณาในเรื่องการออกพระราชบัญญัติ นอกจากนั้นก็มีการ
ควบคุมรัฐบาลโดยตั้งกระทู้ถาม ในการที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวว่า รัฐสภา
ไม่ได้ออกมาสำหรับไม่ได้มานั่งพิจารณาเพื่อการออกพระราชบัญญัตินั้นก็ยังไม่เห็นความเห็นที่
ที่ข้าพเจ้าจะเห็น พ้องด้วย แต่ท่านนอกจากนั้น ท่านสมาชิก ยังกล่าวอีก ว่าที่เรามา นั่งเพื่อ
ควบคุมรัฐบาล ก็ในการควบคุมคนทั้งประเทศก็ดี หรือในการที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะควบคุม
รัฐบาลก็ดี การควบคุมคนทั้งประเทศท่านไม่คุมโดยออกกฎหมายแล้วท่านจะคุมได้โดยวิธีอะไร
เล่า เพราะฉะนั้นในการที่ท่านนั่งคุมรัฐบาลโดยการออกกฎหมายเช่นรัฐบาลเสนอกฎหมายมา
ท่านเห็นว่าจะเป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติ หรือจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของ
ประชาชน ท่านก็อาจที่จะเสนอกฎหมายขึ้นมาเพื่อพิจารณาห้ามมิให้รัฐบาลตรากฎหมายฉบับ
นั้น ถ้าหากว่าท่านมีเสียงข้างมากในสภา ก็มีความเห็นร่วมกันมาก หรือในเวลาเดียวกัน
รัฐบาลจะเสนอกฎหมายขึ้นมาเพื่อบริหารราชการแผ่นดินอย่างใดอย่างหนึ่ง และท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่ารัฐบาลจะออกกฎหมายไปเช่นนั้นจะเป็นภัยแก่ประเทศชาติ จะเป็นการ
เสียหายแก่ชาติ จะเป็นการเสียหายแก่ส่วนรวมหรือส่วนมากแล้ว ท่านก็อาจจะคัดค้านแสดง
ความคิดเห็นเพื่อที่จะเป็นข้อสังเกตในสภา ให้รัฐบาลฟัง ให้ประชาชนได้รับทราบ หรือมี
ฉะนั้นถ้าท่านมีเสียงข้างมากในสภา ก็คือว่าความเห็นของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ อาจจะผิดอย่าง
๑๐๐% ที่เรียกว่าสมาชิกในสภาจะเป็นฝ่ายรัฐบาลก็ดี หรือจะเป็นฝ่ายค้านก็ดีคงจะไม่ปล่อยให้
ให้รัฐบาลทำในสิ่งที่ผิด ซึ่งเห็นอยู่ชัดแจ้งอย่างนั้นได้ คือไม่ให้ออกกฎหมายฉบับนั้น รัฐ
สภาที่ไม่สามารถที่จะไปบริหารราชการนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ก็คิดว่าคงจะเป็นการควบคุมของสภา และ
ยิ่งกว่านั้นความเข้าใจของข้าพเจ้าในการที่ สภาจะควบคุมนั้นก็คือส่วนใหญ่ที่เป็น ประเด็นอันแรก

LIART

ก็คือการควบคุมการใช้จ่ายของรัฐบาลในทางงบประมาณ ซึ่งในเรื่องนี้ในต่างประเทศก็ได้ถือ
 ว่างบเป็นฝ่ายควบคุมรัฐบาล โดยควบคุมในเรื่องงบประมาณ และในการที่จะควบคุมได้มาก
 น้อยเท่าใดก็แล้วแต่งบประมาณจะมากหรือน้อย และรัฐบาลที่บริหารงานไปเท่านั้นถ้าเราไม่ให้
 งบประมาณเดยรัฐบาลก็ทำอะไรไม่ได้ ดังเช่นว่ารัฐบาลจะออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน
 ไว้เป็นจำนวนมากมายซึ่งเป็นการรบกวนรอน สิทธิของ ประชาชนในที่สุดเมื่อซื้อที่ของประชาชน
 จำเป็นจะต้องตั้งงบประมาณ เมื่องบประมาณเข้ามาสู่สภาเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ท่านสมาชิกอาจจะทักท้วง หรือไม่ให้งบประมาณในทันทีก็ได้ แต่ท่านสมาชิกที่ได้กล่าวเป็น
 การ โยงโย้ปรักปรำรัฐบาลที่ว่ารัฐบาลจะเวนคืนที่เพื่อส่วนตัว เพื่อพรรคเพื่อพวกนั้น ข้าพเจ้า
 เองตั้งแต่เกิดมาก็ยังไม่เห็นว่ามีรัฐบาลไหนในโตกนี้เขาจะทำกันในการออกกฎหมายเวนคืนเพื่อเอา
 ที่คืนให้นายกรัฐมนตรีหรือเพื่อส่วนตัวบุคคล ซึ่งจะทำให้ได้อย่างไร ในการกล่าวเช่นนี้ก็ดูเหมือน
 เป็นการกล่าวแทนผู้เผด็จการคนใดคนหนึ่ง เพราะว่าถ้าการเป็นรัฐบาลนั้นจะทำอะไรไม่ใช่ทำได้ง่าย
 การออกกฎหมายหรือออกกฎหมายนั้น แม้แต่รัฐบาลก็ยอมทำได้ยาก เมื่อรัฐบาลจะทำก็จะต้อง
 เสนอไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่กฎหมาย มีผู้เชี่ยวชาญกฎหมายอยู่ถ้าหากว่า
 ถ้าผู้เชี่ยวชาญกฎหมายคือคณะกรรมการกฤษฎีกาปล่อยให้กฎหมายนั้นออกไป ข้าพเจ้าก็คิดว่า
 คณะกรรมการกฤษฎีกาเหล่านี้ไม่ควรจะมีอยู่ และในการที่ท่านสมาชิกบอกว่าอาจจะเวนคืนที่
 เพื่อพรรคเพื่อพวกนั้นเป็นการว่าหรือให้ร้ายคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นผู้พิจารณากฎหมายใน
 ประการที่สอง เมื่อออกกฎหมายเวนคืนที่ส่วนตัวบุคคล ถ้าสมมติว่าจะออกไปได้
 ก็จะต้องเสนอพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขเป็นที่เคารพสักการะสูงสุด กฎหมายทุก
 ฉบับกฤษฎีกาทุกฉบับ เหล่านี้จะต้องถวายให้พระองค์ส่งพระปรมาภิไธยด้วยลายพระหัตถ์
 “ภูมิพลอดุลยเดช” ของท่านเอง ถ้าการเวนคืนที่นั้นเพื่อพวกของข้าพเจ้าแล้ว ท่านคิดว่าพระ
 มหากษัตริย์จะทรงส่งพระปรมาภิไธยเช่นนั้นหรือ ถ้าพระองค์ท่านทรงกระทำเช่นนั้นพระองค์ท่าน
 ก็ปราศจากการเป็นที่เคารพสักการะของปวงชนเป็นของแน่แท้แน่นอนท่านยัง กล่าวที่ว่ารัฐบาล
 ควรจะแก้รัฐธรรมนูญ ก่อนที่ท่านจะมาเป็นสมาชิกนั้นท่านไม่แข็งแรงต่อประชาชนก่อนที่จะเดิน

จึงว่า ท่านจะเคารพต่อรัฐธรรมนูญ และวันแรกที่ท่านจะได้เข้ามาท่านก็ได้ปฏิญาณต่อสภาว่า
ท่านจะเคารพต่อรัฐธรรมนูญ แต่ในที่สุดท่านก็กลับกล่าวว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้ไม่ได้ ท่าน
พูดอย่างนั้นพล่อยเกินไป รัฐธรรมนูญฉบับนี้นอกจากท่านจะไม่เคารพแล้ว ท่านควรจะต้อง
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ออกโดยข้าพเจ้าเป็นคนเขียนคนเดียว ในการออกรัฐธรรมนูญฉบับนี้
พระมหากษัตริย์ได้ทรงช่วยร่างเอง พระมหากษัตริย์ได้เสด็จภายใต้เศวตฉัตรท่านถนัดถนี่มา
ท่านยังบอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้ไม่ได้ ควรจะทิ้งไป ควรจะแก้ รวมความว่าท่านไม่เคารพ
ต่อรัฐธรรมนูญ ไม่เคารพต่อองค์พระมหากษัตริย์ และไม่เคารพต่ออะไรทั้งหมดท่านเคารพ
ต่อความเห็นของท่านคนเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าความเห็นของท่านอาจจะไม่ถูกและข้าพเจ้า
หวังว่าท่าน ต่อมา สภากฎหมาย คงจะไม่เชื่อ ความเห็น ของ ท่าน ต่อมาอีกผู้ นั้น และ คงจะ กรุณาปรับหลัก
การ

นายหม่อม อุปรมัย (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับกฎหมายทุกฉบับ
เพราะกฎหมายทุกฉบับก็มีวัตถุประสงค์ที่จะให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แต่ว่าโดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้เหตุผลและมีความมุ่งหมายอันแน่วแน่เพื่อแก้ไขให้สอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งรัฐธรรมนูญที่กล่าวถึงนี้ คือมาตรา ๒๘ ซึ่งท่านนายก
รัฐมนตรีก็ได้อ่านแล้วเมื่อกัน มาตรา ๒๘ ได้บัญญัติไว้ชัดเจน และได้แสดงเจตนารมณ์ของรัฐ
บาลไว้อย่างแน่ชัด ว่าจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนกรณีที่ไม่จำเป็น
รัฐธรรมนูญนี้ไม่ประสงค์จะให้เวนคืน แต่ว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอนี้ไม่ได้กล่าว
ถึง กลับคัดออกเสีย คัดคำว่า “จำเป็น” ออกเสีย ขอนข้าพเจ้าขอใจสงสัยเป็นอย่างยิ่งนัก ไม่
ใช้ว่าจะคัดค้าน ข้าพเจ้ามีความประสงค์ร่วมกับรัฐบาลที่จะแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญ แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คำว่า “จำเป็น” ได้ไปคัดออกเสีย ในเมื่อ
มาตรา ๒๘ ก็ได้บัญญัติไว้ชัดให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติเวนคืนว่าจำเป็นด้วยการดำริ
ปโภคแก่พอร่างมาตรา ๕ ห้ามคำว่า “จำเป็น” ไม่โดยเหตุตั้งเอง กระผมจึงเป็นที่สงสัย
และสงสัยอย่างนี้จะสอดคล้องได้อย่างไรในเมื่อรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่า “จำเป็น” แต่ร่าง

ปรากฏว่า "จำเป็น" ไม่มี โดยเหตุนี้ขอความกรุณาจากท่านนายกฯ ได้โปรดชี้แจงให้หา
ความเข้าใจ ส่วนที่รับหลักการนั้นต้องรับแน่เพราะจะได้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแต่ข้อสำคัญ
ให้หาข้อใจ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอชี้แจงข้อความในมาตรา ๒๕
ของรัฐธรรมนูญที่เขียนว่า "การเวนคืนจำเป็นเพื่อการสาธารณูปโภค" แต่ในมาตรา ๕
ของพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามาไม่มีคำว่า "จำเป็น" นั้น ก็เพราะเหตุว่าผู้ร่างได้ร่างมาตาม
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับ ๒๔๗๗ โดยที่รัฐบาลได้ถือว่ามีกฎหมายแก่มีประ
การใดก็ไม่อยากที่จะแตะต้องหรือจะไปแก้อีก แต่อย่างไรก็ตามการจำเป็นเพื่อเวนคืนนั้นหรือไม่
รู้สึกว่าการรัฐบาลจะกล่าวในการที่อ้างถึงสิ่งใดที่ไม่จำเป็น ถ้าไม่จำเป็นแล้วไม่ทำ เป็นการ
เคารพอย่างน้อยอยู่ในตัว อยู่ดี ๆ เวนคืนเขาแล้วไม่จำเป็นหรือท่านก็มีโอกาสที่จะเก็บงบประมาณ
ได้โดยไม่ใช้งบประมาณ อีกอันหนึ่งไม่จำเป็น แต่คิดว่าจำเป็นหรือไม่จำเป็นไม่เฉพาะเวนคืน
เท่านั้น ก็กิจการที่รัฐบาลทำไปมีร่างพระราชบัญญัติงบประมาณทั้งสิ้น เห็นว่าจำเป็นหรือไม่
จำเป็นคือทุกสิ่งทุกอย่างจำเป็นทั้งสิ้น จำเป็นที่จำเป็นหลัง จำเป็นที่จำเป็นหน้า
เราก็ทำกันก่อนหลัง แต่อย่างไรก็ตามเป็นความประสงค์หรือเป็นหลักการ ที่รัฐบาลจะอ้างได้
สิ่งหนึ่งก็เห็นว่าทำโดยมีความจำเป็นทั้งสิ้นไม่จำเป็นไม่ทำ คือทุกอย่างทำไป รัฐบาลถือว่าเป็นของ
จำเป็นทั้งสิ้น ถ้าไม่จำเป็นรัฐบาลก็ไม่ทำ ถ้าไม่เชื่อรัฐบาล ท่านอยากจะเติมคำว่า "จำเป็น"
โดยอยากจะเรียกตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ ผมคิดว่าคำ ๒ คำเท่านั้น อาจจะไปเสนอในชั้น
กรรมาธิการหรือในการพิจารณาครั้งที่ ๒ ก็ได้

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : ความจริงในเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่
ถ้าจะอภิปราย กันมากไปก็จะ แม้อาณา เขตกว้าง ขวางออกไปจนขาดฟัง ถึงเรื่องส่วนตัว หนัก ๆ
เขาก็จะใช้อารมณ์กันมากไป หรือเลยเถิดกันไปเป็นเรื่องบรรยายกฎหมายปกครอง ความจริง
เรื่องนี้มีอยู่จากรัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนั้นมาเพื่อแก้บทใหญ่ของพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
ริิมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เท่านั้นเอง เพราะเหตุเดิมมีอำนาจ ๒ อย่าง บัดนี้มีรัฐธรรมนูญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ที่มาใหม่แล้ว รัฐธรรมนูญใหม่นั้นได้บัญญัติไว้กว้างกว่าเดิมมีประมาณราว ๆ สัก ๕ ข้อ
ใหญ่ที่กำหนดไว้เป็นแนวทางกว้าง ๆ เพื่อให้รัฐบาลได้มีอำนาจที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืน
คือ ๆ ไปแต่ในเพียงแม่บทใหญ่ ๆ เท่านั้นเอง ในเมื่อรัฐธรรมนูญมอบสิทธิ มอบอำนาจให้
มันเช่นนั้นแล้ว แล้วมีกฎหมายใหญ่อีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษฉบับนั้น ถ้าจะพูดกันแล้ว
ย่อมดีหลังกว่ารัฐธรรมนูญเราก็ควรเจริญรอยตามรัฐธรรมนูญ เพื่อสอดคล้องตาม เหตุผลของ
กฎหมายนั้นบัญญัติไว้แล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าไม่ใช่เป็นเรื่องมากมายที่จะต้องพูดกันมาก
ก็เพราะเหตุว่าเมื่อเราออกพระราชบัญญัติเวนคืน อะไรก็ต้อง อาศัยกฎหมายสำหรับเวนคืนออก
กฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ไม่ใช่อาศัยกฎหมายฉบับที่เราพูดอยู่เดี๋ยวนี้ต้องออกกฎหมายอีกฉบับ
หนึ่ง, การที่จะเวนคืนอะไรกัน ก็ไม่ใช่แต่เพียงออกพระราชกฤษฎีกาหรืออะไรเท่านั้น เมื่อออก
แล้วกฎหมายนั้นหรือพระราชบัญญัตินั้นก็จะต้องมีมาคู่ ๆ เราพูดอยู่นี้ ถ้าการเวนคืนนั้นใคร
ไม่พอใจอย่างไรก็อาจไม่เห็นชอบกฎหมายฉบับนั้นก็ได้อีกกฎหมายก็มีหลักใหญ่ ๆ เท่านั้นเอง
ที่เขาเรื่องรัฐธรรมนูญอะไรมาพูดนั้นความจริงเกี่ยวข้องกับความจริงแค่จะไปกันใหญ่ ถ้าพิจารณา
หมายฉบับนี้แล้วความจริงก็พิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญด้วยที่ท่านนายก ฯ ได้กล่าวหนักถ่วง
รัฐธรรมนูญ ก็จะปนเปกันอีกเรื่องก็จะไปกันใหญ่ เรื่องอื่น ๆ มีเพียงเท่านั้นเอง แต่การดู
ตมารึกทั้งหลายออกจะมีความรู้สึกห่วงใยว่ารัฐบาลอาจจะกุมอำนาจได้มากมายอย่างที่กระผมกลัว
เรียนเมื่อก่อน กุมอำนาจอย่างไรได้จะเวนคืนที่ไหนเด่นกฎหมายเข้ามาที่นอก ความจริงเรื่องมี
เพียงเท่านั้นกระผมขอความกรุณาที่ประชุมนี้ได้รวบรวมและอยู่ในร่องในรอยของกฎหมายฉบับนี้

นายทองสืบ สุกะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีมติสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติ มีผู้รับรองถูกต้องแล้วมีใครเห็น

เป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอมติที่ประชุมว่าสมควรจะ รมหตุการ แห่งราช

พระราชบัญญัติขึ้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติขึ้นโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ส่งกรมมาธิการอะไร

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอส่งกรมมาธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอให้ส่งกรมมาธิการสามัญ คณะกรรมการพิจารณาการปกครอง แปรญัตติภายในกี่วัน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอแปรญัตติภายใน ๕ วัน

ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๕ วัน ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๘ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยกเว้นการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมหยุดการทำเหมืองแร่ดีบุกชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๖ พ.ศ. ๒๔๗๕ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในชั้นรับหลักการ

พลอากาศตรี มุณี มหาสันทนะ เวชยันต์รังสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยกเว้นการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมหยุดการทำเหมืองแร่ดีบุกชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๖ พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยมีหลักการว่ายกเลิกพระราชบัญญัติยกเว้นการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมหยุดการทำเหมืองแร่ดีบุกชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๖ เหตุผลก็คือว่า เนื่องด้วยเวลานี้ดีบุกมีราคาสูงและตลาดโลกกำลังต้องการดีบุกเป็นจำนวนมาก ทั้งประกอบด้วยผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองแร่ดีบุกก็มีสิทธิ์ที่จะขอรับการประเมินจำนวนแร่ขุดได้โดยทั่วไปแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะสนับสนุนให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองแร่ดีบุกได้ทำการขุดแร่เพื่อเพิ่มปริมาณให้มากขึ้น ทั้งนี้ขอเสนอร่างเพื่อพิจารณารับหลักการ

ทุกสังคม
นิยม

สามิต

โรงงานยาสูบ
กรมสรรพสามิต

LIART

ปวดเมื่อยหลัง, เอว

เสียดยอกชายโครง
และอก ปัสสาวะไม่
ปกติ อย่าลืมนำใช้

ยาปราบโรคไต

治 勝 胱 藥

腎痛 腰痠 胸膈 小便 失常
勿忘 每用
月 總 價 拾 肆 元
打 莊 高 速 有 限 公 司

اوز منبهلنگن سگیت بویه فینکخ ، هموسکت فینکخ ، سگیت رورسون
دات دادا ، ایرکچ مروه دات فکت حاتل لوفا کوزاله اوسن
دافزاب روف نای ، کوفیان کدو ف شریکه -
هنگ واه هو اوسوه جهنخ لطفه سکوله نای روی بطوق سیاه
باجورب 20029

ของ

บริษัท ห้าง

พระจันทร์

โอสถ ชำกัต

พระนคร

สี่แยกโรงเรียนนายร้อย

โทร. ๒๐๐๓๓

อยากให้เกิดอ้วนแข็งแรง

พ้นจากตาชะโมย คับขุด ซ้ำบวม เกิดเนื้องอกคอกหักล้ม

อย่าลืมนำใช้

ยาชุกุมาร ตร. ระจันทร